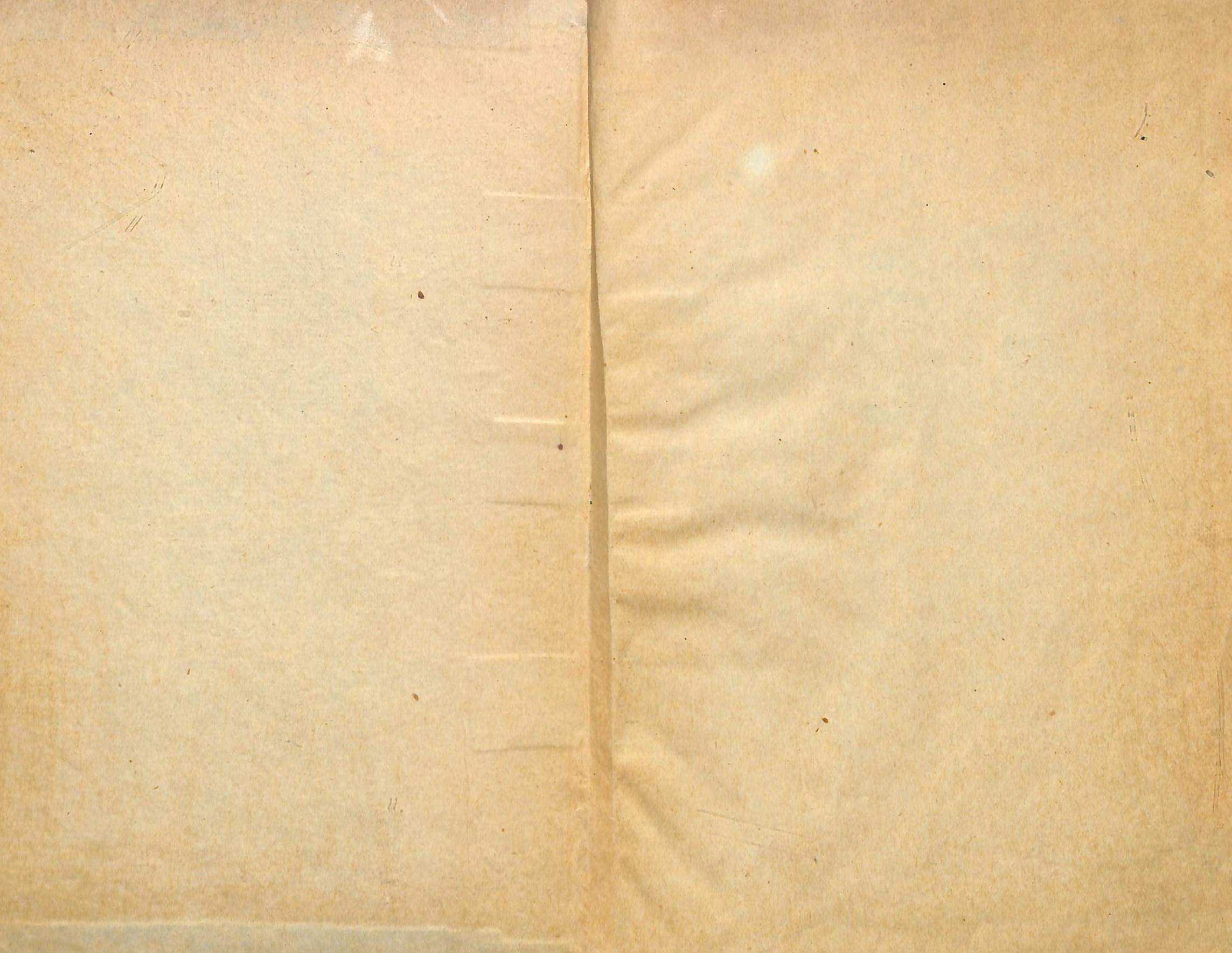

345

U - 63

01 MAR 2010

345
6-63

ՀՐԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ «ԲԱՆԱԿԵՐ» Կ

ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՕՐԵՆՔ

ՆԵՐՍԻՍԻ ԼԱՄԲՐՈՆԱՑԻՈՅ

Ըստ ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՍԻ, ԹԷՇԻՇՈՒ ԵՒ ԼԵՒՈՆԻ

ԹԱԳԱԼՈՐԱՅ ՀՈՊԼԱՑԵՑԻՈՅ

Հրամակեց

Վ. Յ. ԲԱԿՄԱՉԵԱՆ

ՊԱՐԻՍ
Տպագրութիւն «Բանակեր»
9, Rue Gazan, 9
1907

167

345
7-63

8

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ «ԲԱՆԱԿԵՐ»

EROS JUL 11

179

ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՕՐԵՆՔ

ՆԵՐՍԻՄԻ ԼԱՄԲՐՈՆԱՑԻՈՅ

Ըստ ԿՈՍՏԱԴԻԱՆՈՍԻ, ԹԷՌՈՒՄԻ ԵՒ ԼԵՒՆԻ

ԹԱԳԱԴԻՈՐԱՅ ՀՈՌՎԱՎԱՑԵՑԻՈՅ

9000
27381

Հրատարակեց

Գ. Յ. ԲԱՍՄՈՎԵԱՆ

ՊԱՐԽԱ

Տպագրութիւն «Բանակեր»

9, Rue Gazan, 9

1907

16. F.

11 JUL 2013

37.184

ՔԸՆՔ ՄԱՅԱԿԱՐԱՎ

ԹՈՒԵԱՌՊԱՍՏ ՎԱՐԴԱՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ս. ՄԵՍՐՈՒԲԻ ԵՒ ԳՐԵՐՈՒ ԳԻՒՏԻ

ՊԱՏՄԱԽԾԵԱՆ

ԱՂԲԻՒՐՆԵՐՆ ՈՒ ԱՆՈՆՑ ՔՆՆՈՒԹԻՒՆԸ

ԳԼՈՒԽ Ա.

Հիմ աղբիւրներ.

Ս. ՄԵՍՐՈՒԲԻ Խ Հայոց գրերու գիւտին վրայ խօսող աղբիւրները կրնանք բաժնել երկու գլխաւոր կարգի. առաջին՝ հիմ աղբիւրներ եւ երկրորդ՝ եռու աղբիւրներ:

Հիմ աղբիւրներ կը կոչենք բոլոր այն մեծ ու փոքր գրութիւններ՝ որոնք կը գանու ին մեր հին մատենագրութեան մէջ աստ անդ զըստած. առանցմէ միայն երկուքը կամ առ առաւելն երեքը (Կորիւն, Դաշտար, — Խորենացի) կրնան ժամանակակից կամ մօտաւոր աղբիւրներ համարուիլ. եւ այս պատճառաւ բանասիրական տեսակէտով ամէնէն աւելի արժանահաւատ եւ վատահելի աղբիւրներ են. իսկ մնացեալ գրութիւնները այնքան աւելի հեռու են վաւերական համարուելէ՝ որքան կը մօտենան նորագոյն ժամանակներուն եթէ խիստ քննադատական աչքով նայինք այս համեմատաբար յետին զրութիւններուն վրայ. ստիպուած պիտի լինինք կամկածիլ անոնց արժանահաւատութեան մասին Արդարեւ այդ աղբիւրներուն պարունակած տեղեկութիւնները, եթէ արդէն կը գանուին նախորդ երեք աղբիւրներուն մէջ, անցուցա առանցմէ քաղուած ըլլալով, նոր բան մը չեն տար մնալի եւ հետեւաբար աւելորդ կրկնութիւն են, իսկ այն տեղեկութիւնները որ նոյն հնագոյն աղբիւրներուն մէջ չեն գտնուիր, պիտի ըլլան կա' մ բիւրիմացուքիւն՝ բնած հնագոյն աղբիւրի մը այս կա' այն հատուածէն, կա' մ անձնական ևնարադրութիւն. որ նոյն հեղինակին բանասիրական զործունէութեան արշիւնքն է անշուշտ, կա' մ աւանդուրիւն, որ եղծեալ եւ խանդարուած ձեւով հասած է իրենց եւ կամ զերչապէս կեղծիք՝ զիտաւորեալ կամ ա-

ռանց մասնաւոր գիտաւորութեան Այս չորս պարուղային ալ նոյն ազ-
բիւներուն տուած նոր աեղեկութիւնները պիտի համարուին սխալ եւ
անվաճելի:

Բայց պէտք է իսկոյն աւելցնենք նաեւ այն որ մեզ հասած էին կամ
աւելի ճիշտ հնագոյն աղբիւները ամբողջ չեն. կրնանք ունեցած ըլլալ
մի քանի ուրիշ ժամանակակից աղբիւներ, որոնք յետոյ անհետ կոր-
ուած են. զարմանալի է որ Ս. Սահակի եւ Ս. Մեսրոբի կրթած 60 ա-
շակերտներէն միայն երկուքը կան, որոնց մէ որեւիցէ զրական աշխա-
տանք հասած է մեզի. ճշմարիտ է թէ ին ոսկեղարեան թարգմանու-
թիւններն ալ մնացեալ աշակերտներուն վրայ բաժնելու ենք, բայց այ-
նու ամենայնիւ բաւական աշակերտներ պարագ կը մնան. պէտք է ըն-
դունիլ թէ Ե. դարու այն համատարած մեծ զրական շարժման ժամանակ
եղած են նաեւ ուրիշ մատենագիրներ, որոնց աշխատութիւնները ժա-
մանակը չէ հասուցած մեզի. Ասոնց մէջ յատկապէս կրնանք յիշել երէց
թարգմանիչ Աքրանամ Խոստովանողի «Մնացորդաց Գիրք Արեւելից Հա-
յոց» պատմական աշխատութիւնը, որմէ քաղուածներ կ'ընէ Մեսրոբ ե-
րէց Ժ. դարուն:

Արդ յետին աղբիւները՝ որոնք մեզմէ աւելի բարեբախտ վիճակի
մէջ էին նոյն կորսուած մատենագրութեանց նկատմամբ, կրնային ա-
սոնցմէ շատ բան փոխ առնել. եթէ իրենք յատուկ յատուկ չեն յիշեր
փոխառութեանց տեղերը, ապացոյց չէ թէ ձեռքի տակ չեն ունեցած.
այս նկատումավ կրնանք եւ պէտք է մատենք որ յետին աղբիւնե-
րուն մէջ գտնուած նոր աեղեկութիւններէն գոնէ ոմանք քաղուած ըլ-
լան հին վաւերական աղբիւներէ, ուսափ եւ իբր այն թանկաղին եւ
վստանելի մնացորդներ Զետեւաբար պէտք չէ որ ամէն այնպիսի նոր
տեղեկութեան հետ վարունք կատարեալ արհամարհանքով, այլ գոնէ
վերապահութեամբ, սպասելով որ ամենակարող ժամանակը օր մը ասոնց
մասին ալ գոհացում տայ:

Ահաւասիկ մեր հին աղբիւներու շարքը՝ իւրաքանչիւրին քննու-
թեամբ հանդերձ:

Ա. ԿՈՐԻՒՆ

(տպ. Վենետիկ, 1833)

Կորիւն, որ յետին հեղինակներէն «ոքանչելի» տիտղոսն է ստացած,
երէց թարգմանիչներուն կարգէն է: Այն ժամանակ երբ Եղիկ Կողբացի
եւ Յովսէփ Պաղնացի Բնազանդիոն գացին՝ Կորիւն եւս իւր Գեւոնդ ըն-
կերակցին հետ ուղարկուեցաւ այնտեղ՝ իւր ուսումը շարունակելու հա-
մար: Աւանդութիւնը կ'ըսէ թէ ուսումն աւարտելէ յետոյ իւր Ընձակ
ընկերոջ հետ ուղարկուեցաւ Երուսաղէմ: հոն ալ ժամանակ մը մնալէ

յետոյ՝ վերադարձաւ Հայաստան: իր հետ բերելով Ս. Կիւրեղ Երուսա-
ղեմացոյ ապաշխարող արձակելու կարգը, Կորիւն ձեռնադրուեցաւ Վը-
րաստանի եպիսկոպոս, եւ թերեւս այս պաշտօնի մէջ ալ կնքեց իւր
մահկանացուն Կորիւնի մասին կենսագրական ուրիշ տեղեկութիւններ
չկան:

Կորիւն գրած է համառօտ երկասիրութիւն մը որուն վերնադիրն
է «Պատմութիւն վարուց եւ մահուան սրբոյ առն երանելոյ Մեսրովայ վարդապետի մերոյ թարգմանչի»: բայց այս վերնադիրը յետին ժամա-
նակի բան է, որովհետեւ, ինչպէս Ս. Մեսրոբի կենսագրութեան մէջ,
Գլուխ մ՛Դ., աւելի մանրամասն պիտի յուցնենք, Կորիւն իւր ամբողջ
աշխատութեան մէջ միշտ Մաշթոց ձեւն է գործածած եւ ոչ բնաւ Մես-
րոպ, որ Խորինացւոյն եւ ուրիշ յետին մատենադիրներու սիրած ձեւն է:
Միայն յիշեալ խորագրին մէջ է որ Մեսրով ձեւը երեւան կուգայ:

Կորիւն իւր աշխատութիւնը պատրաստած է առաջարկութեամբ
կամ իր բառով «հրաման»ով «առն միոյ պատուականի Յովսէփի կոչեցե-
լոյ աշակերտի տան այնորիկ»: այս Յովսէփը առհասարակ կը համարուի
Յովսէփի եպիսկոպոսը, որ յետոյ կաթողիկոսական պաշտօնի բարձրացաւ:
Զինքը յորդորած են նաեւ իւր աշակերտակից ընկերները, որոնք Յու-
նուատանէ վերադարձին վախճանած դանելով իրենց սուրբ վարդապետը,
իրեւ հոգեկան միխթարութիւն՝ փափաքեցան ունենալ անոր կենսա-
գրութիւնը (Մալիսասեանց, Պատ. Մատ. էջ 8օ):

Կորիւն լինելով ժամանակակից աշակերտ եւ գործակից եւս Ս.
Մեսրոբի իւր աշխատութիւնը մեր ունեցած բոլոր աղբիւներու մէջ
ամէնէն բարձրն ու հաւասարիմն է: Փարանցին եւ Խորենացին, որոնք
Կորիւնէն յետոյ կարեւորադոյն աղբիւներն են, օգտուած են այս աշ-
խատութեանէն. ուրիմն եւ այս գրքէն «պէտք է զաղափար կազմենք գրե-
րի գիւտի եւ առհասարակ թարգմանական գործունէութեան առաջին
շրջանի մասին, այնպիսի որ եթէ այս գրուածքը չինէր՝ մեր գրականու-
թեան պատմութեան սկզբնաւորութեան եւ փառաւոր շրջանի մասին
մեր տեղեկութիւնները թերի կլինէին (Մալիսաս, էջ 8օ):

Կորիւնի աշխատութիւնը հասած է մեզի երկու տարբեր խմբա-
գրութեամբ, որոնք ծանօթ են բանասիրութեան մէջ «ընդարձակ» եւ
«համառօտ կամ փոքր» անուններով: Զանազանութիւնը որ կայ այս եր-
կու գրուածներուն մէջ, այնքան մեծ է եւ խոր միեւնոյն խնդրի առ-
թիւ երկուքը իրարու այնպիսի հակասական տեղեկութիւններ կուտան,
որ եթէ ասոնցմէ մէկը Կորիւնին է, միւսն անպատճառ յետին գա-
րերու ձեւափոխութիւն է: Քիչ մը վերջը պիտի քննենք այն խնդրը
թէ այս երկուքէն ո՞րը բուն Կորիւնի գործն է եւ ո՞րը յետին ձեւա-
փոխութիւն:

Կորիւնի ընդարձակ խմբագրութիւնը տպուած է նախ 1833 թուին:

Հենմակի, Մամբրէ Վերծանողի երկու ճառերուն եւ Դաւիթ Անյաղթի այլեւայլ գրուածքներուն հետ՝ «Կորիւն, Մամբրէ, Դաւիթ» խորագրով, որուն համեմատ են նաև մեր կոչումները: 1854-ին Սովերքի ժԱ. հատորին մէջ հրատարակուած է համառու խմբագրութիւնը: 1895-ին, զարձեալ Վենետիկ հրատարակուեցաւ Կորիւն, իւրաքանչիւր էջին վրայ նախ ընդարձակ եւ յետոյ համառու խմբագրութիւնը գրուած: Յիշենք նաև ընդարձակ Կորիւնի բոլորովին նոր համառութիւնը, որ պատրաստեցին եւ հրատարակեցին Գարագաշեան եւ Յ. Գուրգէն՝ իրենց «Ճաշակ ուկեղէն դպրութեան» զրաբար ամսաթերթին մէջ:

Օտար թարգմանութիւններն են, նախ Դերմաններէն, որ հրատարակեց B. Welte հայագէտը, Թիւլինկէն, 1841. Վիւրթէմպէրկի Վիւրէլմ Ա. թագաւորին դահակալութեան ՀՅամեակին առթիւ, այս վերագրով. Goriun's Lebensbeschreibung des heiligen Mesrop: Երկրորդ անգամ թարգմանուեցաւ Ֆրանսերէն Էմինի ձեռքով, եւ հրատարակուեցաւ Լանկուայի հայ պատմագրաց հաւաքածոյին երկրորդ հատորին մէջ, այսպիսի վերնագրով. Goriun; Biographie du bienheureux et saint docteur Mesrob, traduite pour la première fois en français, par Jean-Raphael Emine.

Կորիւնի անձին եւ իւր աշխատութեանց մասին եղած քննական գրուածքները հետեւեալներն են:

1. Հ. Գ. Զարբհանալեան, Հայկական հին դպրութեան պատմութիւն. Բ. տիպ. Վենետիկ, 1886. էջ 294—295:

2. Գաթրճեան, Հատակոսորք, Հանդէս Ամսօրեայ, 1887. էջ 10 եւն:

3. Fr. Müller, Tazar Pharbetschi und Koriun, VZKM. V. 36—38, թարգմ. Հանդ. Ամս. 1891. էջ 178—179:

4. Ֆէթթէր, Հայկական աշխատասիրութիւնը, Վեննա, 1893. էջ 78—82:

5. Գ. Տէր Մկրտչեան, Աղաթանգեղոսի աղբիւրներից, Վղրչպա. 1896. յատկապէս էջ 15—25:

6. Հ. Յովհ. Թորոսեան, Համառու աեսութիւն Կորեան եւ իւր գրութեան վերայ, Բաղմ. 1897. էջ 110—115, 303—310: (Կորիւնի վրայ գրուած շատ ամփոփ եւ ամբողջական ուսումնասիրութիւն մըն է: ուր շօշափուած եւ պարզուած են Կորիւնի վրայ յարուցուած ամէն խնդիր. դժբախտարար աշխատութիւնը մնացած է կիսատ եւ զեռ շարունակելի):

7. Ստ. Մալիսասեանց, Դասընթաց Հայոց մատենագրութեան պատմութեան, Թիֆլիս, 1899. էջ 85—90:

8. Հ. Բ. Սարգիսեան, Աղաթանգեղոս եւ իւր բազմագարեան զաղտնիքը, Վենետիկ, 1890. էջ 107—119:

աշուշուկ ՖՌՀ իւ Մարտ
աշուշուկ ուժը շոբից 8:

Բերլինի ձեռագրին հետ բազդատած եւ գլխաւոր տարրերութիւնները նշանակած եմ տեղ տեղ, ինչպէս կը տեսնուի ներկայ հրատարակութեան մէջ (1). Պարիսի եւ Բերլինի ձեռագրերուն իրարմէ ունեցած տարրերութիւնը շատ է, ես միայն գլխաւոր կէտերը նշանակած եմ հոս:

Բերլինի ձեռագրիը, որ Պետերմանի սեպհականութիւնն եղած է, անոր կողմէ բազդատուած է ուրիշ ընտիր ձեռադրի մը հետ, բայց յայտնի է թէ ո՞րն է այն ձեռագրիը: Սախալի հրատարակութեան մէջ նըշանակուած են այս բազդատութիւնները:

Ձեռագրիս լեզուն աղաւազուած է, անշուշտ օրէնքները ժաղովը դականացնելու գիտումով կատարուած: Ներկայ հրատարակութեան մէջ ո՞ւ է փոփոխութիւն չեմ ըրած ո՞չ լեզուի, եւ ո՞չ ուղղագրութեան: նոյն իսկ բնագրին կտաղրութիւնը պահած եմ նոյնութեամբ, աեղ տեղ աւելցնելով սակայն անհրաժեշտ հարկ եղած սրբագրութիւնը, փակագծի մէջ: Իսկ հրատարակութեանս վերջը զրած եմ բնագրին մէջ գործածուած տար կամ դժուարականականի բառերու նշանակութիւնը:

Ինչպէս պիտի տեսնուի, ձեռագրիս հատուածներու համարներն ու դասակարգութիւնն իրար խառնուած են թէ՝ սկիզբը զրուած ծանկին մէջ, եւ թէ բուն բնագրին մէջ: Ես իմ գործածնած ձեռագրիս դասակարգութիւնն անփոփխ պահեցի: միայն ծանկին մէջ փակագծով նշանակելով բուն կարգը, որ սակայն նոյնութեամբ չի համապատասխաններ բնագրին դասակարգութեան: Իսկ Բերլինի ձեռագրիրը մինչեւ ԾԲ հատուածն ամբողջութեամբ կը պակսի Բերլինի ձեռագրին մէջ, հատուածներն այլ եւս չեն համապատասխաններ իրարու մինչեւ ծթ հատուածը, զոր Բերլինի օրինակն երկու մասի կը բաժնէ եւ երկու հատուած կազմելով՝ նորէն կը միանայ Պարիսի օրինակին հետ Այս անհամաձայնութիւնը փակագծի մէջ նշանակած եմ: մասնաւոր ծանօթութիւններ ալ տալով:

Սախաւ իր գործին նոր հրատարակութեան մէջ (E. Sachau, Syrische Rechtsbücher, Berlin 1907) կը սէ թէ Վատիկանի Մատենագարանին ասորերէն ձեռագրիններէն Siriaco Borgiano N° 81 ձեռագրիը կը պարունակէ խմբագրութիւն մը, R II, որ իրեւ հիմ ծառայած է ոչ միայն ուրիշ ձեռագրիններու, այլ եւ արաբերէն ու հայերէն խմբագրութեանց (2): Բայց, ինչպէս վերն ըսի, հայերէն թարգմանութեան յու-

(1) Բերլինի ձեռագրին օրինակուած է 1739-ին, Մեծ Հայոց մէջ, ինչպէս կըսէ յիշատարանը (Եր. 10), եւ հրատարակուած թրունս ու Սախաւ վերոյիշեալ «Ալորական Հռոմեական թրինագիրք»ին մէջ, որ այս տարի նոր պազգրութիւն մըն ալ ունեցաւ:

(2) Հմատ. Revue de l'Orient Chrétien, 1907, No 2, Եր. 218—19:

իդ. Վասն ծառայից թէ ոչ են հաւասար տերանց։
իԴ. » փախուցեալ ծառայից թէ գտցին սուտք։
իԵ. » որ զայլոց զինւոր զինւորկց[ուց]անէ գաղտ առ իւր։
իԶ. » որք վաճառեն զինչս ոխմոնաւ։
իԷ. » ծառայից զի ոչ կարեն արտաքոյ տերանցն գործել ինչ։
իԸ. » զի ոչ է պարտ ումեք վասն ամենայն վեասու սպանանել գծառայս իւր ձեռօքն իւրովք։
իԹ. Վասն ձշմարիտ արանց որ սպանումն գործեն առանց հրամանի թագաւորաց։
Լ. Վասն որք աղատեն գծառայս պայմանաւ։
ԼԱ. » » » » եւ յետոյ կամին գրել զազատութիւն վկայիւք։
ԼԲ. Վասն որ անձնիշխան է, եւ բերանով իւրով ասիցէ թէ ծառայ եմ։
ԼԳ. Վասն կանանց որ զանձինս ծառայ անուանեն ոմանց։
ԼԴ. » որ գողադարան լինին ծառայից։
ԼԵ. » գնեն ծառայս եւ յետոյ արատ ինչ գտանեն ՚ի նոսա։
ԼԶ. » ծառայից որ պայմանով վաճառին ՚ի վերայ ամենայն առատոյ[յ]։
ԼԷ. » » աղատելոյ եւ որդոց նոցա։
ԼԸ. » » թէ որպէս պարտ է աղատել զնոսա։
ԼԹ. » որ գրաւական ինչ ծախեն։
Ե. » Բ ոմանց որ վիճին ընդ միմեանս եւ գնան առաջի են այրք իւրեանց թէ կարող են իշխանութեամբ իւրեանց կանկել պոռուգաց իւրեանց վերակացու։
ԻԼ (Ճ). Վասն կնոջ որ տան թոռանց իւրեանց իրս ինչ (1)։
ԻԲ (Ճա). » առն որ բաժանի ՚ի կնոջէ, թէ որպէս պարտ է զխաշինսն որ բերեալ էր պոռյդ (2) նոյն եւ զան։
ԻԳ (ՃԲ). Վասն առն որ կին դիւահար հանդիպի։
ԻԴ (ՃԳ). » » ունի կին անրժշկելի ցաւօք եւ կամի բաժանին ՚ի նմանէ։
ԻԵ (ՃՊ). Վասն կնոջ որ բաժանի պատճառաւ թէ առնուլ կարող է յորդոցն թէ ոչ։

(1) Այսուղ ձեռադրին հատուածներուն կարդ խանդարուած է և իւ-էն մինչեւ շթ հատուած ցաթքած, թէեւ կանոնաւորապէս կը շարունակուին հատուածներու համարելը իւր թէ բան մը մոռցուած չըլլար։ Ես կը դնեմ թէ՛ ձեռադրին հատուածներն ինչ-պէս որ են, և թէ փակադի մէջ կը նշանակեմ բուն կարդ։
(2) Ձեռադրին ունի՝ գոռյդ։

ԻԶ (ՃՀ). Վասն կնոջ թէ կարող է իւր հրամանաւ եւանել յառնէ իւրմէ թէ ոչ։
ԻԵ. (ՃՂ). Վասն կնոջ եւ առն որ բաժանին ՚ի միմեանց մահուամբ կամ այլ պատճառաւ, եւ կայ ՚ի միջին խան թէ որպէս առնեն։
ԻԸ. (ՃԷ). Վասն առն որ արձակէ զկին իւր թէ որ պատճառաւ կարէ արգիւել զպոյդն։
ԻԹ (ՃԸ). Վասն կնոջ թէ որ պատճառաւ կարէ թողուլ զայլն։
Մ (ՃԹ). Վասն առն եւ կնոջ որ մեռանին եւ ոչ զրին կտակ, թէ որպէս պարտ է զինչս նոցա բաժանել յորդիսն։
ՄԱ. (ՃԱ). Վասն առն որ մեռանի, եւ ունէր միածին որդի, եւ մեռանի որդին, եւ ունի մայր, թէ որպէս պարտ է առնել զինչսն։
ՄԲ (ՃԱ). Վասն առն որ մեռանի առանց որդոյ, եւ մայ կինն, թէ որպէս պարտ է տալ նմա յընչից առնն, եւ ՚ի պոռուգացն եւ ՚ի մահրէն։
ՄԳ (ՃԲ). Վասն գործակալաց, թագաւորաց, զի ոչ կարեն այլում բան հոգալ որքան եւ իցեն ՚ի զործու արգունիա։
ՄԴ (ՃԳ). Վասն առն որ աղատէ զորդիս իւր եւ զգատերու, զի յետ այնը ոչ ունի իշխանութիւն ՚ի վերայ որդոց նոցա։
ՄԵ (ՃԳ). Վասն առն զի ունի իշխանութիւն աղատել զորդիսն։
ՄԶ (ՃԳ). » » » » ՚ի վերայ որդոց որդոյ իւրոյ եւ ունի զինչին իշխանութիւն զորդոց զստերացն։
ՄԸ (ՃԸ). Վասն առն որ գրէ կտակ, թէ ունի իշխանութիւն փոխել թէ ոչ։
ՄԸ (ՃԸ). Վասն առն որ սուտ երդնուն։
ՄԹ (ՃԸ). » որ վաճառեն ինչս ոխմոնաւ, եւ դարձու ցանեն։
Կ (ՃԹ). » որ կամի հոգոյ զաւակ առնուլ թէ որպէս պարտ է։
ԿԱ. (Ճ). » » տայ օտար ումեք զժառանգութիւն իւր։
ԿԲ (ՃԱ). » հոգէբարձաց, զի յետ կատարման տղայ ցն ոչ ունի իշխանութիւն ՚ի վերայ նոցա։
ԿԳ (ՃԲ). Վասն որք առնուն որդէգիր գրով դատաւորաց, զի յետոյ ոչ ունին իշխանութիւն արձակել դատարկա։
ԿԴ (ՃԳ). Վասն պարտուց զի ով առնու ինք[ն] վճարէ եւ ոչ դատապարտեն զայլ ոք։
ԿԵ (ՃՊ). Վասն գողոց զի ով ոք որ ըմբռնեցէ, ոչ ունին իշխանութիւն սպանանել, այլ դատաւորաց է այս հրաման։
ԿԶ (ՃՀ). Վասն որ զիրար սպանանեն զի ոչ ունին հրաման արիւն խնդրել տուանց դատաւորաց։
ԿԸ (ՃՂ). Վասն զրկանաց որ զմիմեանս զրկեն մարդիկ։
ԿԸ (ՃԷ). » որ ոք առէ վասն այլոյ իրս չար, զի թէ ոչ կացցէ բրաւամբ, ՚ի վերայ առաջելոցն, ինքն վճարէ զնաւ։

կթ (ՃԸ). Վասն որ աւէ ոք ընդ ընկեր իւր թէ կնէ զայս ինչ ինձ ընչիւ քո եւ ես վճարե՛մ եւ ոչ վճարե՛մ թէ ում լինիցի զնեաւն

Հ (ՃԸ). Վասն զատաւորաց զի ոչ ունին հրաման յօրինացս զնիւ ինչ որչափ են ՚ի գործ արքունի նոյնպէս եւ որ փոխէ տուն այլոց ոչ կարեն գնել իրս փոխառողացու

ՀԱ (ՃԸ). Վասն որդոց որ անարդեն զնայրս

ՀԲ (ՃԸ). » զի ոչ ունին որդիք պատիւ ընդ հարց իւրեանց յատենի

ՀԳ (ՃԸ). Վասն որք տան իրս միմեանց հաստատութեամբ թղթով

ՀԴ (ՃԸ). » բաժանման ըստացւածոց ՚ի մէջ եղբարց թէ լինի վկայիւք եւ ոչ թղթովք թէ հաստառուն են բաժինքն

ՀԵ (ՃԸ). Վասն որ բաժանէ մարդ զմարդ կամ կեցնէ կամ վզենիի

ՀԶ (ՃԸ). » որ բաժբասէ մարդ զմարդ չար խօսիւք առ դատաւորս

ՀԷ (ՃԸ). Հրաման տայ օրէնքն այնմ որ բաժբասեցաւ բաժբասէ առաջի դատաւորին գչարախօսն իւր

ՀԻ (ՃԸ). Վասն գողոց որ ՚ի գիշերի գողանան

ՀԹ (ՃԸ). » » մարդկան որդոց

(ՃԸ). » որք բամբասին առ դատաւորս դոյլս (1)

Զ (ՃԸ). Վասն որք առանց թաղուորի հրամանաց գերեն զօտոր երկիր

ՀԱ (ՃԸ). Վասն որ զայլոյ տուն պատառէ զողութեամբ

ՀԲ (ՃԸ). » որք գործեն գործս պէսպէս չարեց

ՀԳ (ՃԸ). » որ առնու հայրենի ժառանգութիւն եւ պարաք կայ ՚ի վերայ հայրենեացն որ զժառանգութիւնն ստանայ վճարէ

ՀԴ (ՃԸ). Դարձեալ ՚ի նոյն խորհուրդ

ՀԵ (ՃԸ). Վասն որ գնեն եւ ծախեն պոխտիմոնաւ եւ չդադարին ՚ի խօսու

ՀԶ (ՃԸ). Վասն որք զան օտարք միարանին զի ՚ի միասին կեցցեն աշխարհականք չէ ընդունելի

ՀԻ (ՃԸ). Վասն որդոց դստերաց զի ոչ հնազանզի պարտին հաւրն

ՀԸ (ՃԸ). » բաժանման ժառանգութեան ՚ի մէջ եղբարցն զի թէ զրկանք լինի ՚ի մէջ նոցա դարձեալ վերսաին խնդրի զկնի ին ամին

ՀԹ (ՃԸ). Վասն որ զձգած տղայ առնուն եւ սնուցանեն

Հ (ՃԸ). Վասն որ գրաւական առնուն եւ փոխ տան զի յիտ իրիցս խնդրելոյ զպարտոն իշխանութիւն ունի ծախել զգրաւականն

ՀԱ (ՃԸ). Վասն որք տան փոխ եւ չառնուն գրաւական եւ յետոյ առնուն

ՀԲ (ՃԸ). Վասն տանց որ լինի ներքնատունն այլում եւ վերնաւունն այլում թէ զինչ առնեն

ՀԳ (ՃԸ). Վասն որք գրաւական զնեն զանազան իրս եւ փոխ առնուն

ՀԴ (ՃԸ). Վասն որ առնուն փոխ եւ զնեն երաշխաւորս եւ գրաւականն առ երաշխաւորն է եւ հանդիպի ծախել զգրաւն

ՀԵ (ՃԸ). Վասն որ առնուն ՚ի փոխ յայլոց եւ տայ այլոց

ՀԶ (ՃԸ). » » ՚ի փոխ բազմաց եւ չժամանէ վճարել եւ մեռանի թէ յիտ մահուանն ո՞րք ՚ի փոխարքուցն դան եւ վճար առնուն

ՀԵ (ՃԸ). Վասն որ առնուն փոխ եւ զրեն գրաւական

ՀԲ (ՃԸ). » բժշկաց եւ վարդապետաց եւ այլոց զիանականաց աղաստ լինել

ՀԹ (ՃԸ). Վասն որք առն բժշկաց իրս վասն հիւանդաց չէ պարտ առնուլ յետու

Հ (ՃԸ). Վասն որք փոխ տան պայմանաւ չունին իշխանութիւն յառաջ քան զպայմանն խնդրել զիոխան

ՀԱ (ՃԸ). Վասն որք ունին զինչս եւ զստացւածս որքոց ՚ի պահատի թէ առնուն վարձ թէ ոչ

ՀԲ (ՃԸ). Վասն թէ մեռանի մարդ եւ թողու Ա որդի եւ մեռանի եւ տայ զինի հօրն թէ ինչ բաժին հասանի մաւրն աղայոց եւ պղպականացն

ՀԳ (ՃԸ). Վասն որ առնու որք զողանան զինչս հօրն իւրեանց

ՀԵ (ՃԸ). Վասն որ առնու որք դստեր իւր ժառանգութիւն թէ յիտ ունի իշխանութիւն ունի թէ ոչ

ՀԸ (ՃԸ). Վասն թէ գնայ ոք առնու դահեկան ՚ի փոխ եւ մեռանի կամ փախչի թէ ո՞ւմ է պարտ որ վճարել յետոյ

ՀԶ (ՃԸ). Վասն որդոց որ զողանան զինչս հօրն իւրեանց

ՀԻ (ՃԸ). Վասն որ առն որդոց իւր ժառանգութիւն թէ յիտ ունի իշխանութիւն ունի թէ ոչ

ՀԸ (ՃԸ). Վասն որ զնեն կումաշ ՚ի պահ եւ թէ հանդիպի այրիլ կումաշին

ՀԹ (ՃԸ). Վասն որ աւթին ՚ի պահուկի եւ կորուսանեն իրս թէ ով վճարէ

ՀԺ (ՃԸ). Դարձեալ ՚ի նոյն խորհուրդ

(1) Այս հատուածին համարը չէ նշանակուած

ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՕՐԵՆՔ

ՆԵՐՍԻՍԻ ԼԱՄԲՈՂՆԱՑԻՈՅ

ԸՆ ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՒ, ԹԷՌՈՒՍԻ ԵՒ ԼԵԽՈՒ

ԹԱՂԱԿՈՐՈՅ ՀՈՌՎԱՑԵՑԻՈՅ

Աւրէնք բարիեաւ զծմարիտ Տէր Աստուած՝ ի սկզբանէ Ա. մարդոյն որպէս յառաջին գիրն արարածոց եցոյց մեզ օրէնս եւ զըեաց մեզ Մովսէս, եթէ եղ Աստուած օրէնս մարդոյն՝ ի ծառոյն որ ՚ի մէջ դրախտին ոչ ուտել, եւ ՚ի ծառոյն գիտութեան բարոյ եւ չարի, զի եւ ոչ պահեաց զօրինոն անդէն առ նա ուսաք զաւրինազանցին զպատուհասն քանզի ասաց Աստուած ցմարդն, փոխանակ զի կերար ՚ի ծառոյն յորմէ պատուիրեցի քեզ շուտել, անիծեալ լիցի երկիր ՚ի գործո քո, եւ ՚ի հող դարձիս ուստի առար, եւ այսպէս զաւրինազանցն պատուհասեալ, էհան արտաքոյ դրախտին, եւ առաքեաց պանդխտիլ յաշխարհ, յորում ծնաւ Աղամ զԱէթ եւ զենովո եւ մինչեւ ցնոյ, եւ նոյ ծնաւ զՍեմ, Սեմ ծընաւ զԱրիաքսադ, եւ ըստ կարզի սերին ծնունդքն՝ ՚ի նմանէ մինչեւ ցԱրբահամ, որ ծնաւ զիսահակ աւետաւքն Աստուծոյ, եւ իսահակ զՅաւկոր, եւ Յակոր զերկոտասան նահապետքն, սոքա առին աւրէնս վայելուչ յԱստուծոյ ամենակալէ, եւ ժառանգեցուցին հարքն որդոց զժառանցութիւնս եւ զստացուածս իւրեանցու Որպէս աւրհնեաց նոյ զորդիս իւր եւ հտ նոցա ժառանգութիւնն, եւ Արբահամ ժտանզեցոյց հրամանաւն Աստուծոյ զինչս իւր որդոյ իւրոյ իսահակայ՝ զաղախնածինն զիսմայէլ Աստուծոյ ըսնիւն արտաք վարեաց ՚ի ժառանգութենէ, նոյնպէս եւ Սահակ Յակոբայ, եւ Յակոբ ՚ի վաղճանելն յեզիպտոս ժառանզեցոյց զՍիկիմ Յովսեփայ որդոյ իւրում, զոր ասաց թէ սրով իմով եւ արեամբ սատոցայ, եւ ՚ի սոցանէ օրէնք ընդուրեցաւ առաքինիք ժառանգեցուցանիւ

իւրաքանչիւր զստացուածս իւր որդոց իւրոց, եւ յայս գեղեցիկ պատճա-
ռէս առին ամենայն ազդ օրէնս, զստացուածս իւրեանց ժառանգեցուցանել
որդոց իւրեանց, իսկ թէ ոչ լինիցին որդիք, ապա ժառանգեցուցանէ
ում կամի, եւ ազդ հեթանոսաց, թէպէտ եւ յայլ աւրէնս այլայլին,
յայս սովորութիւնս ուղիղ զնացին Մինչեւ ցՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս
որ էաւ մարմին՝ ի սրբոյ կուսէն, եւ կամաւ հաւր եղեւ մարդ, ազատ-
եաց՝ ի մոլորութիւնէ զորդիս մարդկան, որ եւ աւետարանական վարդա-
պետութեամբն, ետ զօրէնս գեղեցիկս եւ կենդանարարս. եկեղեցոյ իւրոյ,
եւ՝ ի սուրբ եկեղեցի իւր յարոյց թագաւորս բարեպաշտս յաթոռ ինք-
նակալութեանն ֆունկաց, եւ ետ սոցա միտո ՚ի հաւատս ձլմարիտս, որք
եւ հնազանդեցին զամենայն ազդի կարգս օրինացն Քրիստոսի, եւ նովաւ
վարեցին զթագաւորութիւնն իւրեանց, քանդի ամենայն ազդ որ կամեցան
օրինօք վարիլ՝ ՚ի հեթանոսաց՝ ի Մովսիս առին զպատճառն, եւ եղին
օրէնս զանազանս քաղաքականս՝ ՚ի ժամանակս իւրեանց, որ առ նոսա
իմաստունս երեւեցան եւ նմանեցան Խորայէլացոցն որք վարէին օրինօքն
Աստուծոյ. զի եւ ոչ այլ ոք ՚ նոցանէ ստուզի ունել գիր կանխաւ, քան
զՄովսէս, այլ նախազոյն էր Մովսէս, օրինօքն զոր ետ նմա Աստուծ,
քան զամենայն իմաստունսն Հելլինացոց եւ Աթենացոց եւ Հոռմայեցոց
եւ Մետորացոց, որք են Եգիպատացիք, եւ արւաւ պարզեւ օրինացն՝ ՚ի
ծեռն Մովսէսի Խորայէլի, որք օրինօք վարեցան. եւ զայս ազգս՝ ՚ի նա-
խանձ բարի ածին քաղաքական օրինօք բարէկարդիլ մինչեւ՝ ՚ի գալուստ
ծեառն մերոյ. Որ խափանեաց եւ հնացոյց զօրէնսն Մովսէսի իւրով սուրբ
աւետարանաւն, եւ կոչեաց զՀրէայս եւ զհեթանոսս յաւ ետարանական օ-
րէնս իւր որում հաւատացին երանեալ եւ փառաւորեալ թագաւորք, եւ
սկսեալք՝ ՚ի մեծէն Կոստանդիանոսէ մինչեւ ցայս, որ եդ դայս օրէնս

Կանոն առաջին վասն Ժառանգութեան:

Ա. — Հայր (1) ոք եթէ մեռանի եւ ոչ զրէ կտակ, եւ թողու որ-
դիս արու եւ էգք, միապէս ժառանգին, եւ եթէ զրէ կտակ եւ ժառանգի-
նուցանէ որդոցն որպէս եւ կամի, եւ զստերացն աայ միոյ միոյ զբաժի-
նըս իւրեանց, որ լինի յերից մասանցն մի մասն, եւ թ մասն կացու-
ցանէ զժառանգութիւն որդոց իւրոց կամօք իւրովք, իսկ եթէ աւելի
ինչ կամի տալ որդոց իւրոց, իշխանութիւն ունի. ապա թէ ոչ ունի
արու զաւակ, եւ ունի զուսար ժառանգէ զինչս հաւրն, ապա թէ ոչ են
որդիք, ժառանգեցուցանէ ում կամի. իսկ թէ յանկարծակի մեռանի, եւ
ոչ ունի որդիք, եւ ոչ զրէ կտակ, ժառանգէ զնա հայրն իւրն, եւ թէ

շիցէ կենդանի հայրն, ժառանգին եղբարքն եւ քոյրքն. եւ թէ մայրն
կենդանի է, եւ նոս եւս համարեցի իրբեւ զմի յորդոցն, եւ համարեցի
՚ի ժառանգութեանն:

Բ. — Եթէ մեռանի, մարդ յանկարծակի եւ ոչ զրէ կտակ եւ հայր
եւ մայր ոչ ունի եւ ոչ որդիք, հաւր եղբարքն թէ կան, նոքա ժառան-
գին, եւ թէ հօրեղբարք ազգն անցեալ իցէ, յառաջ կոչին որդիք քըւերք,
գեն, եւ թէ հօրեղբարք ազգն անցեալ իցէ, յառաջ կոչին որդիք քըւերք,
իսկ թէ անցեալ է եւ ազգս այս, որդիք հօրեղբարքն յառաջ կոչին արու
իսկ թէ անցեալ է եւ այսպէս կալցն զարքն, եւ այսպէս կալցն
զաւակիքն, եւ թէ ոչ կան արուք, մասանին չցքն, եւ այսպէս կալցն
զժառանգութիւնս՝ ՚ի գարս եւ ի ժամանակաւ:

Վասն Ժառանգութեան:

Գ. — Զառաջին կանոնն զրեցաք հաւատար ժառանգել որդոցն եւ
դստերացն, յորժամ հայրն մեռանի անկարծ. բայց յորժամ ոչ են որդիք
դստերաք, այլ հեռի ազգականքն ոչ ժառանգին ընդ հօրեղբարքն, կամ
եւ դստերաք. այլ հեռի ազգականքն ոչ ժառանգին ընդ հօրեղբարքն, այլ ու-
շնդ եղբարքն եւ ընդ որդիս նոցա. կանայքն եւ որդիք նոցա, այլ ու-
շնդ կանայքն ժառանգութիւն ընդ եղբարք եւ ընդ ազգականւ իւրեանց,
նին կանայքն ժառանգութիւն ընդ եղբարք սերմն, եւ որ մօտաւոր է մերձե-
որդէս օրէնքն քննեն զմաքուր սերմն, եւ որ մօտաւոր է մերձե-
որդէս զմիւսոյն յընտանութիւն. եւ թէ մեռանի այրն եւ կենդանի է
մին զմիւսոյն յընտանութիւն. եւ թէ մեռանի այրն եւ կենդանի է
հայր նորա, չունի իշխանութիւն գրել կտակ. թէպէտ եւ ունի որդիս.
հայր նորա, չունի իշխանութիւն գրել կտակ. թէպէտ եւ ունի որդիս.
մին զմաքուր հնազանդութեան հօրն ըւրում է. եւ զոր ինչ ստա-
քանզի ՚ի ներքոյ հնազանդութեան հօրն ըւրում է. եւ այսպէս իինի
մասն որդիքն յաւուը կենդանութեան հօրն իւրեանց կամ հաւոյն իւր-
եանց ընդ ձեռամբ եարցն մնաց:

Դ. — Հարցանեն զօրէնս թէ որք մանկազոյն են, որովք կարող են
գրել կտակ, եւ կամ քանի ամացն կարող է գրել. Աղէիկն մինչեւ լինի
ժիշտ մամց ՚ի ներքոյ ձեռաց է եպիսկոպոսին եւ ոչ կարէ առնել կտակ. եւ
յետ ժիշտ մամցն ելանէ ՚ի հնազանդութեան հրամայողին, եւ լիշխանու-
թիւն ունի առնել զտիաթիկ, իսկ արու մանուկ մինչ ՚ի ժիշտ մամց ՚ի
թիւն ունի առնել զտիաթիկ, իսկ արու մանուկ մինչ ՚ի ժիշտ մամց ՚ի
ներքոյ հնազանդութեան հրամայողին է. այսինքն որք հոգէրարձը լինին
եղեալ՝ ՚ի թագաւորք, ՚ի վերայ ընկից որդոց, որք են եպիսկոպոսք. եւ
թէ այլ ոք յաշխարհականաց եղեալ լինին հրամանաւ թագաւորք. եւ
երբ լինի մանուկն ժիշտ մամց ելանէ ՚ի հնազանդութեան հոգէրարձւին
մինչեւ ցլն ամի լինի մանուկն այր կատարեալ.

Վասն վեսայի մեռանգութեան:

Ե. — Եթէ մեռանի փեսայն, եւ կամի հայրն կնոջն կոգաւ զորդիքն,
եթէ տայ երաշխանուր առնու իշխանութիւն հոգաւ. իսկ հայր որ ՚ի մե-

(1) Բելլինի ձեռամբիրն ունի Ա. Ա.

ուն ոն զրէ կտակ եւ որբոցն որ միան որբս անուանէ տեսուչս եւ վերակացուս. կարէ նա հոգալ զորբսն եւ շտալ երաշխաւոր. ապա թէ մարդն մեռանի եւ ոչ առնէ կտակ, եւ թողու որդիք, եւ գտանի յորդոցն իւ ամաց. եւ նա կարող է հոգալ զեղբարսն եւ սահմանել, եւ շաայ երաշխաւոր իսկ թէ մանկագոյն են որդիքն որպէս ասացաք, չարար կտակ հայրն, թէ ունի եղբարք, հրաման տայ օրէնքս սահմանել՝ ի նուցան. զոր պարտն էր լինել տեսուչս, եւ սահմանաւզ եղբար որդոցն, եւ թէ ունի եղբայր կամ եղբաւր որդիք կտարեալ լինի այսու օրինակու վերակացու եւ հրամայող եւ տեսուչ հօրեղբօր որդոցն Դարձեալ թէ որ մեռաւն ոչ ունէր որդիք կամ եղբայրս, եւ ոչ եղբօր որդիք, եւ ոչ որդիքն էնծ հասակաւ, որ կարող լինի այսու, եւ ոչ զրեաց կտակ, եւ յանձն առնու մայր որդոցն հոգալ զմանկունսն իւր. պարաի նա գնալ եւ ծանուցանել զատաւորի տեղոյն եւ առնէ զաշինս, ոչ լինել առն մինչեւ հատուցանէ զուիտն յորբերն իսկ եթէ չկամի բառնալ զհողս որդոցն, հրամայէ օրէնքս զի իշխողը քաղաքին կացուցանեն քննող եւ տեսուչ որբ տղայոցն, եւ տան զիարձս նոցա ըստ պատշաճին, եւ որ զայս յանձն առնու հարկ է տալ երաշխաւորս, զի զինչս տղայոցն պահեսցէ անշաւալ. բայց թէ գրեալ է անւանք նոցա ՚ի կտակն որպէս վերոգրեցաք, չտան երաշխաւոր. զի կտամաւ եղ զնոսա հայրն հոգալ զիւր որդիքս.

Վասն ստացեալ որդոց,

Զ.— Եթէ ստանայ հայրն որդիք եւ զան ՚ի կտարելութիւն եւ ոչ հնազանդին հօրն թէ կամի հանել զնոսա ՚ի ժառանգութենէն, իշխանութիւն ունի ՚ի վերայ ստացուածոց իւրոց հայց յինն մասնէ ընչիցն, մին մասն հրամայէ օրէնքս տալ նոցա եւ է այսպէս, զրաւանդակ ինչսն ընդ չորս բաժանէ. եւ զմի մասն ՚ի չորիցն թէ մասն առնէ, եւ յինն մասնէն հաւասարէ ՚ի վերայ նոցա, որչափ եւ են անհնազանդքն, թէ աւրուք եւ թէ եղք. եւ յորժամ զրէ կտակ հայրն, որ արտաքսեաց զորդիքսն, եւ օտար ժամանակ թողուլ, հրամայէ օրէնքս անձնիշխան թողուլ զժառանդիչն զի անբամբաս մնացէ կտակն իւր, եւ այսոքիկ են որք ոչ են արժանի ըստ հօրն ձգելոյ արտաքս ժառանգութեանն յարաշնութեան, վատնողքն ընչից եւ նման սոցին, այսպիսեացս կարէ շտալ զժառանդութիւնն, եւ եթէ աւայ բամբասի կտակն վասն անհնազանդ որդոցն յազգատոհմէն իւրմէ.

Վասն որ զրէ ՚ի կտակն եւ չկարէ յետոյ խափանել,

Է.— Եթէ զրեն զոք ՚ի կտակն, եւ նա ոչ կամի առնուլ զժառանդութիւնն, կարող է. ապա թէ զրէ ՚ի կտակն, յետոյ ոչ կարէ թողուլ.

եւ թէն յառաջ քան զառնուլն, սա այլ ումեր ունի իշխանութիւն

Հոգերարձ որ է պիտորոս

Բ.— Եթէ հոգէրարձունս վաճառեալ ըընչիցն, եւ տալ ՚ի հարկս հարկահանաց, եւ կամ ՚ի փոխ պարտուց, ոչ է կարող առնել առանց կամաց դատաւորին այլ ծանուցանէ նմա. եւ հրամանաւ նորին ծախէ, կամաց դատաւորին այլ ծանուցանէ նմա. եւ գաւական է հարկին որ ՚ի վերայ կայ նոցա ծշղիւ յարդեանցն, որ բաւական է հարկին որ ՚ի վերայ կայ նոցա

Թ.— Եթէ ոք առնէ տուառ, որ է մահր ըստ պատկաց, եւ ըստ հայլոց անձին զին աղջկանն. եւ դարձեալ կամի առնուլ ՚ի բաց. եթէ հայլոց անձին զին աղջկանն. եւ դարձեալ կամի առնուլ ՚ի կենդանութեան իւրում զտուեալ բաժինն.

Ժ.— Իսկ դարձեալ, թէ ոք զրէ տուար եւ հստատէ. եւ ժամանակ չանցանէ ՚ի վերայ, եւ չլինի հստատութիւնն. ոչ է այն ինչ ծշմանակ չանցանէ ՚ի վերայ, եւ չլինի հստատութիւնն. է, օտարացն ըիտ, եւ թէ որդոց կամ զտեր զրէ. նոցայն հստատուն է, օտարացն ոչ է հստատուն.

ԺԱ.— Եթէ ոք զամենայն ստացուածս իւր գրէ տիաթիկ, ումեք աեփական, հրամայեն օրէնքս որ մինչեւ ցինն թողու այսինքն դչորից զմինն բաժանէ յինն. եւ երբորդ մասն մնայ ժառանգաւորացն,

ԺԲ.— Այր ոք եթէ ունի Յ կին, եւ առաջընն երեր պոոյգ. եւ երկրորդն ոչ, եւ երկոցունցն եղին որդիք. եթէ կամի հայրն ամենեցուն երկրորդն ոչ, եւ երկոցունցն եղին որդիք. եթէ կամի հայրն ամենեցուն միապէս տալ զժառանգութիւնն, կարող է տալ. եւ համարի զորդիքն ոք անպոյգ կնկանէն իրբեւ զօտար ժառանգիչս. եւ չանուանէ զնոսս ոք անպոյգ կնկանէն իրբեւ զորդիչս. իսկ եթէ ոչ առնէ կը իրբեւ զորդիչս, զորս կամեցաւ ժառանգս թողուլ. իսկ եթէ ոչ առնէ կը տակ, որդիք պոուգաւք կնոջն ժառանգին զամենայն ինչս

ԺԳ.— Այր ոք եթէ ունի որդիքս արու. եւ որդիքն մեռանին առաջ չորս, եւ չունին որդիքս, եթէ ունին զտերս ամումնացեալս, որք ունին որդիքս, եւ որդիքն մնացին, եւ զտերքն մնաեալ են. եւ առնէ նին որդիքս, եւ որդիքն մնացին մնաեալ են. եւ առնէ զտիաթիկ. եւ տայ զժառանգութիւնն որդոց զտերացն կարող է առնել զտիաթիկ. իսկ եթէ մեռանի առաջ կտակի (.) եղբարքն եւ եղբօր հակառակի. իսկ եթէ մեռանի առաջ կտակի (.) եղբարքն եւ եղբօր հակառակի. ապա որդիքն մտանդին ընդ նոսա. իսկ եթէ հայրենի ազգն հատեալ է, ապա որդիքն մտանդին ՚ի ժառանգութիւնն, եւ թէ զտերաց ազգն զտերաց որդիքն մտանդին յամենայն ազգականութիւնն, որ եւ հատեալ է, քըւեր որդիքն մտանդին յամենայն ազգականութիւնն, որ եւ մնան կենդանիս, զտերացն ընտրեն ժառանդկ. քանզի խափանեալ է իդացն ժառանգութիւնն, որչափ կայ արու ժառանգիչ. իսկ եթէ ոչ զոյ, ապա մտանին էպին ՚ի ժառանգութիւնն

ԺԴ.— Այր ոք եթէ կամի զնել տունս կամ ծառայս, եւ այլ ինչս որ ՚ի վաճառանցն ծախէ եւ առնէն չափ իւրեանց հաշւոյն, եւ ոիմոն

չտան, զգինքն որ հաւանեցան միմեանց չվճարեն, բայց միայն րանի հաստին զվճիսն, հրամայէ օրէնքս, որ ոչ է կարող այլ ումեք վաճառել, այլ առաջնոյն որ զգինն ենատ, իսկ եթէ առաջինն թողու 'ի բաց կամօք իւրովք, աէր ընչիցն առնու 'ի նմանէ թուխթ, եւ զանուն իրացն գրէ 'ի ներքսն, եւ այս զթուխտն 'ի մարդն որ ճշմարիս զնողն է:

ԺԵ. — Եթէ ոք ազատէ զորդիս իւր եւ կամ զորդիս որդոց իւրոց (,) պարտ է գրել նոցա գիր ազատութեան առաջի դատաւորին, եւ գոհանայ զնոցանէ վասն հնազանդութեանն, զոր ցուցին զիւրեւ, եւ մեծարեալ պատեհցին որպէս վայել էր ծնողին, եւ վասն այնորիկ ազատէր զնոսա 'ի հնազանդութենէ իւրմէ անձնիշխան լինել. եւ թէ կամի տալ տուրս ինչ նոցա կարող է բայց առաջի դատաւորաց պարտ է տալ, եւ որդիքն որ ազատեցան, այլ ոչ կարեն 'ի ժառանգութիւն հօրն մերձենալ. այլ լինին օտար յամենայն ժառանգութենէ մահու եւ կենաց, եւ զկնի ազատութեանն որ եղեւ առաջի դատաւորաց, այլ ոչ կարէ գրել յերեսս նոցա կտակ. այլ 'ի ժառ մահուն ժառանգեն զնա որդիքն եւ դստերքն որք յետ ազատութեանն եղեն, կամ այլ ազգականքն, զի չեն ազատեալքն այնուհետեւ պարտական հնազանդութեան հօրն, եւ թէ պատահի մեռանել ազատ որդոցն, եւ հայրն կենդանի է, չկարեն արդիւ զտիաթիկն առնելն, այլ ինքեանք զինչս եւ զստացուածս իւրեանց սահմանեն, որպէս կամին, զի ազատք են 'ի հնազանդութենէ հօրն իւրեանց որդիքն:

ԺԶ. — Եթէ ոք առնէ կտակ, եթէ առողջ է, թէ հիւանդ, եւ կամի ազատել զծառայս իւր, թէ Ա. է, թէ Բ, կարող է ազատել, եւ թէ Գ են զերկուան պարտի թողուլ, եւ 'ի յէն մինչեւ ցտասն, զկէսն պարտի թողուլ. եւ 'ի Ժէն մինչեւ յէն 'ի միոյն երիցն թողուլ եւ լինչն մինչեւ ցձ, եւ միւսն չորիցն կարող է թողուլ ափա թէ աւելի ազատէ քան զոր հրամայէ նօմօն, աւելին մնայ ժառանգաւորացն իսկ եթէ ոք առնէ կտակ, եւ գրէ ազատ զամենայն ծառայսն մնան, ամենեքեան ծառայ ժառանգաւորացն է:

ԺԷ. — Եթէ ոք կամի ազատել (1) զծառայս իւր, առաջի եպիսկոպոսաց պարտ է եւ Քահանայից ազատել. եւ թէ 'ի դաւասս աշխարհին լինի քօրիսկոպոսին առաջի, եւ երիցանցն որպէս հրամայէ պայծառն 'ի թագաւորս մեծն կոստանդիանոս:

ԺԸ. — Յորժամ զծառայ իւր ոք ազատէ պարտ է եւ զստացուածս եւ զինչս իւր ընդ նմին ազատել 'ի նոյն զիրն, զի թէ ոչ զրէ յանւանէ զստացուածսն զոր ազատեաց զկնի ծառային յորժամ վաղճանի տէր ծառային, առնուն զամենայն ինչսն ազատ ծառային ժառանգիչք ազատողին

ԺԹ. — Հարցումն. Եթէ ազատէ ոք ծառայ, կարող է դարձեալ առնուլ յնտես թէ ոչ Պատասխանի, Եթէ ցուցանել կարէ վկայիւք. զի անառողի եւ արհամարէի 'ի նմանէ, կարող է դարձեալ առաջի գլխաւորի տեղոյն, եւ ցուցանէ եւ նորա գլխաւորիամբն առնուլ յետ զծառայն:

Ի. — Հարցումն. Եթէ ոք ազատէ ծառայ, կարող է 'ի սեփիական ընչից իւրոց տալ նմա թէ ոչ, նմանապէս եւ որդոյ ծառային Պատասխանէից իւրոց տալ նմա թէ ոչ, նմանապէս եւ որդոյ ծառային կամենի. Հրամայէ նմին օրէնքս համարձակութեամբ առնել զայտ:

ԻԸ. — Եթէ ստանայ ոք ծառայ եւ լինի 'ի մէջ առւնեւառութիւն, որ ոչ է փախչող եւ սարէմբտ է եւ անարատ 'ի վերայ այսր սահման որ ոչ է փախչող եւ սարէմբտ է եւ անարատ 'ի վարձել պարտի վաճառողն զնողին տալ համբերութիւն Զ ամիս, առ 'ի վարձել զնոտ եւ 'ի Զ ամիսն եթէ գտանի 'ի նմա արատ, իշխանութիւն ունի զորինացս դարձուցանել եւ առնուլ զինչս իւր, իսկ եթէ փախչի ծառայն յօրինացս դարձուցանել եւ առնուլ Զ ամիսն նմա է հարկ որ ստացաւ, խնդրել եւ գտանել 'ի սահմանեալ Զ ամիսն նմա է հարկ որ ստացաւ, իսկ դրել եւ գտանել 'ի տէրն իւր, եւ ապա առնուլ զգինն իւր յետ:

ԻՅ. — Եթէ զծառայ ոք ծախիէ պայմանով, թէ լաւ է, թէ ոչ, եւ դնու պայմանն, յետ այնը ոչ կարէ գնողն զարձուցանել 'ի տէրն բայց լինու պայմանն, յետ այնը ոչ կարէ գնողն զարձուցանել 'ի տէրն բայց միայն թէ յետոյ զիտենան, թէ այսահար է. այս պատճառաւս դարձուցանէ եւ նմա հարկ է առնուլ:

ԻԳ. — Եթէ ոք հրամայէ ծառային իւրոց յատենի փոխան իւր խօսել եւ առնել իրաւունս ինչ. չունի հրաման յօրինացս ծառայն խօսել վասն նորա, զի ծառայն եւ անձնիշխանն չեն հաւասար:

ԻԴ. — Եթէ ոք ընդունի առ ինքն զփախուցեալ ծտուայ եւ զիտէր որ ծտուայ էր, հրամայէ օրէնքս զի որ ընդունեցաւ որպէս ծտուայ քարշակուցանի զինչս իւր, ստացաւ յիւր գունդն, որպէս զինուորն նոյնպէս եւ նա կշամբի իւր տեառնէ զինուորին:

ԻԵ. — Եթէ ոք ընդունի զինուոր որ ոչ է իւր եւ զրած է յայլոց զիտանագիր, եւ զիտաց, թէ յայլ իշխանի զինուորաց էր, եւ ոչ զարձոյց յինքենէ այլ ստացաւ յիւր գունդն, որպէս զինուորն նոյնպէս եւ նա կշամբի իւր տեառնէ զինուորին:

ԻԶ (ԻԷ). — Եթէ ոք ծախէ ինչ եւ առնու առհաւատչեայ այսինքն ոիմոն, եւ դարձեալ 'ի յետ առնու, հրամայէ օրէնքս կրկին դարձուցանել զառհաւատչեայն 'ի տւողն:

ԻԷ (ԻԶ). — Եթէ ծտուայ ոք ինչ կամի գնել տէրն իւրոց հրամանաւ իշխանութիւն ունի առնել:

ԻԾ. — Ոչ տայ հրաման օրէնքս ումեք սպանանել զոր զծառայ իւր ձեռօք իւրովք իսկ եթէ արար ծտուայ արժանի ինչ մահու, տայ նա զծառայն 'ի ձեռս զտաւորին եւ նա առնու զվրէֆ արժան գործոյն:

ԻԹ. — Նա եւ մարդ որ ոչ ունի հրաման 'ի թագաւորէ, կամ 'ի գտաւորէ եւ սպանանէ զոք, կամ զգող, կամ զմարդասպան, կամ զմակապարտ ծտուայ 'ինք մեռանի յաւրինացս:

(1) Զեռագիրն ունի առատել: Ճիշտ ունի նաեւ թերլինի ձեռագիրն:

կ. — Եթէ ոք աղասէ զծառայ իւր պայմանով, եւ սահմանէ ամս յայտնիս ծառայել որդոց իւրոց, կամ ժառանգաւորի զկնի ազատութեանն հրաման ունի յօրինացս որպէս զանձնիչխան շրջեր.

ԼԱ. — Եթէ կամեսցի այր զկնի պայմանաւ ազատութեան ծառայ ին զպայմանն ցուցանել առաջի եկեղեցոյ կամ վանից եւ կամի զտիաթիկն գրել զանիրաւացի է.

ԼՅ. — Եթէ ուրուք անձնիչխան գոլով 'ի հարցանել զնա յատենի ասէ զանձնէ թէ ծառայ է, եւ տայ զինքն 'ի ձեռս գնողին եւ լինի մատնող անձին իւրոյ. Եթէ ի ամաց իցէ, կորոյս զանձնիչխանութիւնն իւր, եւ ոչ կարէ օգնել նմա օրէնքս, եւս առաւել թէ զգինս անձինն իւրոյ բաժանեաց. ընդ նմա վաճառողն եւ կամ թէ զբաժինն եկեր. եւ արք, մնայ ծառայն առ գնողն.

ԼԳ. — Եթէ կին ոք անձնիչխան ասէ 'ի վերայ անձին իւրոյ ծառայ գոլ, եւ տան զնա 'ի պոռյզս, ոչ աւգնէ իւրն նաւմոսն, այլ կորոյս զանձնիչխանութիւնն իւր եւ մնայ ծառայ գնողին, կամաւոր է 'ի պոռյզս որդոյ իւրոյ. իսկ եթէ պակասէ քան զի ամի, աւգնէ նմա օրէնքս, եւ դառնայ յանձնիչխանութիւնն իւր.

ԼԴ. — Եթէ այր ոք կամ կին առնու ինչ գողացեալ 'ի պահեստի, զոր ծառայի գողացեալ է, հրամայէ օրէնքս չորեքին հատուցանել յընչիցն տեառնն

ԼԵ. — Եթէ ոք ծառայ ստանայ պայմանով եւ յառաջ քան զլուուն Զ ամսոյն զոր եդ օրէնքս սահման եւ դտանի ախա ինչ ցաւոց. կամ այսահարութիւն, հրամայէ օրէնքս զծառայն դարձուցանել յառաջին տէրն, եւ առնու զինչսն 'ի նմանէ. իսկ եթէ լուու Զ ամիսն եւ ոչ դտանի այպն 'ի ծառայն (,) յետ այնր ոչ (1) կարէ դարձուցանել.

ԼԶ. — Եթէ ոք վաճառէ ծառայ պայմանով 'ի վերայ ամենայն արատոյ (), թէ այր է, թէ կին, եւ դտանի 'ի նմա արատ ոչ կարէ. դարձուցանել յետո, զի պայմանով զնեաց (.) բայց թէ դտանի այսահարութիւն, դարձուցանէ զոր առաջին տէրն լեալ էր ցաւն, եւ դարձեալ յետոյ եղեւ, ապա թէ նոր եղեւ ցաւն, ոչ կարէ դարձուցանել. եւ թէ վաճառողն վկայիւք ծախեց անարատ, եւ յետոյ դտանի փախչող. կամ զող, կարող է դարձուցանել զնողն, եւ զինչսն զոր գողացաւ վճարէ վաճառողն ապա թէ 'ի զնելն յիշեցաւ լաւ եւ վատթար 'ի վաճառողէն, եւ նա յայս պայմանս զնեաց, ոչ կարէ զնողն յետոյ վասն արատոյ դարձուցանել եւ ոչ խնդրել ինչ.

ԼԵ. — Եթէ ծառայ ազատի եւ մնայ ընդ իշխանութեամբ տեառն իւրոյ անձնիչխան է. եւ առնու կին յաղախնեաց տեառն իւրոյ զկնի

ազատութեանն. եւ ծնանի 'ի նմանէ որդիս. ոչ ժառանգին զնա որդիք աղամանոյն, այլ ժառանգ լինի նմա որ ազատեացն զնա.

ԼՅ. — Որ ոք ազատէ ծառայ պարտի առնել զազատութիւնն. Եթէ 'ի քաղաք հանդիպի առաջի եպիսկոպոսի եւ Զ քահանայի, եթէ 'ի զեղ առաջի քօրիսկոպոսի եւ երիցանց զեղջն, որպէս զի նոքա վկայեցեն ձեռագրով յազատութեանն, եւ այսպէս ազատ լիցի ծառայն, անձնիչխան, ձեռագրով յազատութեանն. Եթէ հնազանդութիւն է ծառայութեան նորաձեալ յորժամ կամբ տէրն 'ի հնազանդութիւն է ծառայութեան նորա որպէս հրամայէ օրէնքս.

ԼԹ. — Հրամային օրէնքս եթէ ոք զնէ զեալ կամ առնն, կամ դրախտ, կամ այլ ինչս եւ ինչս այս գրաւական էր եղեալ առ այն որ գաճառեաց զնա, եւ ոչ 'ի պատճառէ իրաց տրտմեցաւ 'ի զնողն զնոյնն վաճառեաց իւրոց վաճառեաց վասն հեռանալոյ սեփհական ստացուայլ ըստ կամաց իւրոց վաճառեաց վասն հեռանալոյ սեփհական ստացուայլ իւրոց վաճառեալ անդաստանն, կամ առննն առ զըղին յաշխարէն, եւ մնայ վաճառեալ անդաստանն, կամ առննն առ զըղողն զատան ամի, եւ թէ յետ Ժ ամին յայտնի առաջի տէրն, եւ չառնէ խոյս եւ խնդիր առ զնողն. ամ մի մնայ հաստատուն նմին զոր զնեացն, խոյս եւ խնդիր առ զնողն. ամ մի մնայ հաստատուն նմին զոր զնեացն, զի ոչ արար զամն իւնդիր. իսկ եթէ նա որ հեռացեալն էր. կամ վաճառկան էր, կամ զինւոր, հրամայէ օրէնքս մինչ 'ի լուու ի ամաց իւրնուական էր կամ զինւոր, հրամայէ օրէնքս մինչ 'ի լուու ի ամաց իւրնուական էր կամ զինւոր զի ոչ զառնայ 'ի նա աւրինօքս.

Խ. — Հարցումն. Հարցանեն զարէնս եթէ սոսիխք գան 'ի պատաստան շարձակել իրաւանց, որ պարտաւորի խնդրէ համբերութիւնն զինչ պարտ է առնել գատաւորին. Պատախանի. (Ե) Եթէ խնդրէ համբերութիւն ամիսս Գ կամ Դ տացի նմա, եւ յետ այնր քարչէ զնա սոսիխն 'ի գատարանն, եւ եթէ խորագիտութեամբն իւրով դարձեալ խնդրէ համբերութիւն (,) տան նմա զամիսս Գ. իսկ եթէ երրորդ անգամ իւրնորէ համբերութիւն, կամ խափանել զդատաստանն. բայց նմա տայ օրէնքս երիցս անգամ համբերութիւն. Բ ամիս այլ եւ թէ յետ այնորիկ այլ խնդրէ կորոյս զդատաստանն իւր.

ԽԱ. — Իսկ յորժամ տան նմա համբերութիւն Դ ամիս, եւ հանդիպի 'ի նոցանէ յուլիս եւ հոկտեմբեր, չհամբարեն զի ամիսս զայսոսիկ 'ի համբերութիւն զի խափանեալ է, եւ ժամանակ համբերութեանն սահմանեցաւ Թ ամիս, որ բաւական է վասն հաշւոյն, որ կայ 'ի միջին, զոր խնդրեն 'ի գատաւորէն եւ կամ վասն վկայիցն որք լինին 'ի հեռաւոր երկիր, եւ թէ զատաւոր երկրին, կամ թագաւորն յաշխարէն էր Գ ամիս տան զհամբերութիւնն, եւ թէ յայլ իշխանութիւնն է որով վճարի իրաւունք զատաստանի նոցին, Զ ամիս տան զհամբերութիւնն, եւ թէ այլ խնդրէ ժամանակ, զատաւոր իրաւանցն տեսցէ.

ԽԲ. — Կոստանդիանոս թագաւորն (,) յիշատակ նորա աւրինութեամբ եղիցի, պատեաց զառաքելական եկեղեցի, եւ 'ի նմա ժառան-

(1) Բառ Բերլինի ձեռագրին Մեր ձեռագրին աւելի՝ ոք

գաւորացն ըստ իւրաքանչիւր աստիճանի պարզեւեաց հոռոց ՚ի թագաւառութեական յընչիցն յամենայն տեղիս, եւ նոյն ինքն եղ օրէնս, եւ առ զատեաց զժառանդաւոր, որք սպասաւորին յեկեղեցիս յամենայն հարժեաց ՚ի դիմուական պարտուցն փրկեաց, եւ ազատս արար ՚ի մարմանաւոր յիշխանութեանց, եւ խափանեաց ՚ի նոցանէ զլուծ հայրենի հարկաց եւ հնագանդութեանց:

Եղ. — Կոստանդիանոս թագաւորն հրամայեաց պարզեւու եկեղեցւ եաց Քրիստոսի զեւզս եւ անդաստանս յամենայն տեղիս ուստի յնուն պէտք սպասաւորութեան տաճարաց Աստուծոյ, եւ յայսմանէ կերակրիս եղբարք եւ քոյրք եւ այրիք, որք են ընդ հովանեաւ եկեղեցոյ (1) որպէս զի հասարակաց նոցին աղօթիք անչարժ պահեսցէ Աստուծած զմագաւորութիւն երկրպագւացս ամենասուրբ երբորդութեանու:

Եղ. — Լեւոն թագաւորն ՚ի ժամանակս իւր պատեաց զաւրկի ըակէի յարութեանն Քրիստոսի, եւ եղ օրինօք զի ՚ի նմա խափանեցին արքունական հարկին եւ դատաստանք. զի ամենեքեան պարապեալք անը երկիւղ սրտիւ ժողովին յեկեղեցի Քրիստոսի, եւ մատուցանեն զաղօթու ընդունելիս առ Աստուծած, եւ եղ օրէնս ՚ի կերակէի բնաւ ոչ բմբունի զոք եւ խնդրել պարտս, եւ ոչ առնուլ զվրէժ չար գործոց. այլ որպէս վերագոյն ասացաք յիւրաքանչիւր յաշխարհ խաղաղութեամբ ժողովին յեկեղեցի, եւ առնել աղօթս աներկիւղ ՚ի դատաւորէ եւ ՚ի պարապատիրէ եւ ՚ի նոցին սպասաւորաց:

ԵԵ. — Հրամանաւ իւրով եղ օրէնս վասն պոռուզաց Լեւոն թագաւորն, եւ սահմանեաց այսպէս. զոր ինչ բերէ կին պառզս, գրեսցին զայն նոյնպէս եւ գտըլարն, այսինքն զվարձանսն, որ է մահր, որպէս հասանի այրն ՚ի պառյգն, նոյնպէս եւ կինն ՚ի վարձանսն, գրեն հաստատուն, թէ ուսկի (1), թէ արծաթ, թէ զգեստ, թէ ծառայս, թէ անասունս, եւ այլ զինչ եւ իցէ. զի յիւրաքանչիւր յաշխարհս ըստ սովորութեանն բերեն կանսյք զպոռյգն եւ արքն առն զվարձանսն առաւել կամ պակաս. այլ ՚ի թագաւորի քաղաքն կոստանդնուպալիս եւ յամենայն երկիրն արեւմտից, եթէ բերէ կինն ձ դահեկան (1). իսկ յաշխարհն արեւելից ունի այլ սովորութիւն, զի բերեալ կինն ձ դահեկան (1), կնոջըն տայ այրն Մ դահեկան (1):

ԵՂ. — Արդ սահմանեաց նաւուս թագաւորն Լեւոն, զի յետ աւրենութեան պսակին եւ միաւորութեան առն եւ կնոջն, եթէ արձակէ այրն զկին իւր առանց իրիք պատճառի, տայ ՚ի նա դամենայն պառյզսն զոր բերե եւ զարւարն որպէս գրեալն էր ՚ի թղթին, եւ թէ կինն եւանէ յառնէն առանց պատճառի զոր իրաւացի դատի աւ բնիքս, առանց պոռութեան կանքին ու բնիքս իւրաքանչիւր գոյին հանել ծախս ՚ի վերայ զերեղմանին,

(1) Զեռագիրն ունելու գոյն բերելինի ձեռագիրն ալ « դաշեկան » դրան:

գայ եւ առանց տուսրի ելանէ. եւ այս միայ առ այրն օրինօք ՚ի կինն եւ կինն յառնէն օրինօք եկեղեցոյն, յղէ վերակացու այրն, ՚ի կնոջէն եւ կինն յառնէն օրինօք եկեղեցոյն, յղէ վերակացու թուխթ առ գատաւթրն, եւ ցուցանէ զսխալանսն, եւ թէ եկեղեցոյն թուխթ առ գատաւթրն, եւ ցուցանէ զսխալանսն, եւ թէ այրն է սխալող զպոռյգսն եւ զվարձանսն բաւանգակ զարձուցանէ ՚ի կինն է սխալեալ զարձուցանէ այրն զպոռյգսն եւ զվարձանսն արգելու վասն յանցանաց կնոջն:

ԵՂ. — Իսկ թէ սիրով են այրն եւ կինն առ միմեանս եւ մեռմեր այրն եւ արձակի իւրեանց միաւորութիւնն եւ չունին որդիք (1) առնու այրն կինն զպոռյգսն իւր եւ զառւարի կէսն, եւ թէ ունի որդիք, չառնու ինչ կինն զպոռյգսն է ժառանկակից:

ԵԹ. — Եթէ կինն մեռանի եւ ունի որդիս, արգելու այրն զպոռյգսըն եւ զառւարն անւամբ որդոցն:

Ծ. — Եթէ մեռանի կինն եւ ոչ ունի որդիս, առնու այրն զկէս պոռուգայն եւ զամէն վարձանսն, եւ զայլ կիսն տայ հօր կնոջն. եւ թէ չունի հայր գրէ տիաթիկ կինն, եւ ում կամի տայ բայց այս է աւրէնք. կնոջն որ կացեալ է ընդ առն ամլութեամբ զբացում ժամանակս:

ԾՈ. — Իսկ եթէ մեռանի կինն որոյ եզնին որդիք, եւ առաջի իւրն մեռան, եւ ինքն զկնի նոցա մեռանի, արգելու այրն զվարձանսն յանուն որդոցն, որ ծնան նոցա, եւ մի մասն ՚ի Զ մասնէ պառզացն, եւ թէ կինն Գ ամ կացեալ էր ընդ առն մի, եւ յառաջադոյն քան զայրն մեռանի, արգելու այրն զվարձանսն եւ զկէս պառզացն, եւ զմիւս կիսն տայ կնոջ գացն եւ զմասնի հայր կնոջն, եւ թէ չէ հայրն կինդանի, ասէ զացն եւ զմ մասն տանի հայր կնոջն, եւ թէ չէ հայրն կինդանի, ասէ զիկինն. արա տիաթիկ եւ ում կամիս թող զմասն քո. ապա թէ կինն կացեալ է ընդ առն մի, եւ յառաջադոյն քան զայրն մեռանի, արգելու այրն զվարձանսն եւ զկէս պառզացն, եւ զմիւս կիսն տայ կնոջ հօրն թէ կինդանի է. եւ թէ չէ կինդանի, հրամայէ կնոջն ՚ի կտակն իւր թողուլ, ում եւ կամի. եւ թէ մեռանի կինն եւ ոչ ունի որդիք եւ ոչ զրէ կտակ, զբաժինն իւր առնուն եղբարքն, կամ այլ մաւայր, եւ ոչ զրէ կտակ, զբաժինն իւր առնուն եղբարքն, կամ այլ մաւայրուր տղզն, եւ յաւուր թաղման կնոջն, հրամայէ նօմսս յերկոցունց կողմանցն ըստ իւրաքանչիւր գոյին հանել ծախս ՚ի վերայ զերեղմանին, եւ սպասաւոր եկեղեցոյն:

ԾԲ. — Աշխարհ որ ունի սովորութիւն, զի զպոռյգսն եւ տըւարն չպրեն ՚ի թղթի, այլ միայն պարզաբար ամուսնանան եւ առնուն զպատկըն արհնութեան, ընգունիք որէնքս վայնպիսին, որպէս զայնոսիկ որ գրեն զպոռյգսն, եւ որդիքն որ լինին, ժառանգեն զինչսն հօրն, եւ լինի այս ըստ նաւմաւի եւ ըստ սովորութեան երկիրի:

ԾԳ. — Թէոգոս թագաւորն (1) յիշատակ նորա աւրէնութեամբ (1) եղաւ օրէնս, թէ քրիստոնեայ որ պարտի ինչս ընկերի իւրում, եւ չինզիրեաւ:

յաւ ՚ի նմանէ մրհեւ յլ ամի, յետ այսր չունի հրաման խնդրելոյ, կամ ՚ի նմանէ կամ յիւրոց ազգականացն, այլ մի կերպիւ թէ այդի է, կամ արտ, կամ ծառատունկ, կամ նման սոցին. արդ եթէ ունէր զայսոսիկ առաջ, եւ ոչ էր գրաւական, եւ ոչ ձախեաց այլում, եւ ոչ ետ պըսոյս. եւ բնաւ այլ տէր ոչ փոխեցաւ ՚ի վերայ ընչիցն, թէպէտեւ անց սոյգս, եւ բնաւ այլ տէր ոչ փոխեցաւ ՚ի վերայ ընչիցն, թէպէտեւ անց սոյգս, եւ բնաւ ամանութիւն ունի տէրն զինչոն խնդրել. մոդ պայմանն է ամացն (,), իշխանութիւն ունի տէրն զինչոն խնդրել.

՚ի եթէ փոխեցաւ իրքն առ այլ տէր (,) ոչ կարէ զինչոն խնդրել. զի յետ է ամին խափանեալ է ամինայն պատճառք. թէ հայրենիք թէ ստացւածք, թէ սահմանք անդաստանաց ջրարեիք թէ խողովակք ջուրց, որ մտանեն ՚ի քաղաքս, եւ բաժանին ՚ի յարկու իւրաքանչիւրս. թէ յառաջ քան զի, ամին չեղեւ խնդրի այսպիսեացս յետոյ այլ ոչ կարէ խնդրել. որ պէս հրամայէ օրէնքս, ապա թէ խնդրեաց եւ հարստահարեցաւ յունողէն, երբ եւ կարէ գուանել աւգնականութիւն խնդրէ եւ առնու, եւ թըւին ժամանակք ամացն ըստ խնդրոյն եւ ոչ ըստ ունելոյն:

ԾԴ. — Հրամայէ օրէնքս ոչ ունել ՚ի կնութիւն զիին եղբօրն, եւ այրի կնողն չէ մարթ լինել կին եղբօր առնն իւրոյ, եւ առն որոյ կինն մեռանի չէ պարտ առնուլ զքոյր կնողն, այսինքն զերկու քոյրոն (.) եւ զայս սահմանէ օրէնքս, որպէս զի խափանեցի չար պատահմունք, որ հանդիպի բազմաց ՚ի մարդկանէ, որք խայտառակին ցանկութեամբ (.) այսինքն թէ սիրէ այր զիին եղբօրն, եղեւ թ հակառակք միմնաց, եւ սպանանեն զայր կնողն մահաղեղօք. սիրեաց կին զեղբայր առնն եւ յուսով ամուսնութեանն քինեայ եւ սպանանէ զայր իւր. սիրէ այր զքոյր կնողն եւ սպանանէ զիին որպէս կամի. վասն այսպիսի չար եւ ամբարիշտ զործոյ խափանեաց օրէնքս զամուսնութիւնն զայս. եւ թէ ոք յանդրնի եւ առնէ զայսպիսի ինչ մերձաւորութիւնս առանց հրամանի թագաւորաց (,) որդիքն որ ծնանին, ոչ ժառանգին զնոսա, եւ ոչ այլ ոք յազգականութենէն, որք կամակիցք էին չար զուգաւորութեանն այնմիկ իսկ որք կամսցին առնել զայս, պարտին աղաջանս մատուցանել թագաւորին, եւ հրամանաւ նորին առնուլ զիին եղբօրն, կամ զքոյր կնողն, եւ գրով հրամանի թագաւորին ժառանգեացն զատացուածս իւր որդիքն իւր կամակիցք առնել զայսպիսի ինչ մերձաւորութիւնս առանց հրամանի:

ԾԵ. — Արգելու օրէնքս եւ զգուստը եղբօրն առնուլ ՚ի կնութիւն, եւ զքոյր մօրն եւ զիին (1) հօրն եւ զաղախին հօրն, եւ որ ոք յանդրնի առնել, ոչ ժառանգին զնա ոչ ուստերքն եւ ոչ գտերքն, եւ ոչ ազգաստանը, որք միաբանեցան ընդ նոսա. եւ թէ չ[թ]առնի ոք կանքն, որք յազմականացն, օտար յայնմ խորհրդոցն, ժառանգէ զնա տուն գանձուց թագաւորին:

ԾԶ. — Այր ոք որ տռնու կին աւրինաւոր պուոգօք եւ ծնանի որդիքը, եւ զկնի առն մեռանի կինն, եւ նա առնու այլ կին, կամ զքոյր որդիքը, եւ զկնի առն մեռանի կինն, եւ զի կին եղբօրն իւրոյ, կամ զի հօրաքոյր, կամ զի աւար աղաջնին, կամ զի կին հօր իւրոյ՝ եւ ծնանին որդիքը յայտիսի ամուսնութենէ, յախին, կամ զի կին հօր իւրոյ՝ եւ ծնանին որդիքը յայտիսի ամուսնութենէ, յախին ընդ յորդոցն հրաման տայ օրէնքս, ոչ ժառանգին թիւն ընդ յորդոցն հրաման յառաջին կնողմէն, զի իրաւացի որդոցն անկարէ զայտն շընէ որ ծնանի յառաջին գործոյն:

ԾԷ. — Ազիկ որ հանդերձի յամուսնութիւն եւ ի ձեռն տալն, տան կինոջն խաչ եւ մատնի, կամ այլ ինչ, եւ չժամանէ խօսեալ այրն մեռանի կինոջն խաչ եւ մատնի, կամ այլ ինչ, եւ զի կին զի կինոջն, կամ յազի պակն, թէ ընտանիք առն խնդրին զի կինոջն, կամ յապակն, թէ ընտանիք առն խնդրին զի կին կամ համբուրեաց, առ զականացն, հրամայէ օրէնքս թէ տեսաւ զի կինն կամ համբուրեաց, առ զի կինոյն ՚ի յիրաբն, եւ զի կին զարձուցանէ ընտանիին ՚ի մայրն կամ նուր զի կինոյն ՚ի յիրաբն, եւ զի կին զարձուցանէ ընտանիին ՚ի մայրն կամ յեղբայրոն, կամ յայլ մերձաւոր աղգականն, եւ թէ չունի մայր, կամ յեղբայրոն, հրաման տայ օրէնքս զի ամենայնն խօսեալ կնոջն մնացէ, զոր եղբայր, հրաման տայ օրէնքս զի ամենայնն խօսեալ կնոջն մնացէ, այլ միջնորինչ ավին յինքն. ապա թէ խօսեալ այրն ոչ եաես զի ին, այլ միջնորինչ գույթամբ բարեկամացն ուզգեցաւ բանն, զարձուցանէ կինն զոր ին գույթամբ բարեկամացն ուզգեցաւ բանն, զարձուցանէ կինն մեռանի (.) թիւրաւն կամ յայրն տայ, կամ յազգականն իսկ թէ կինն մեռանի (.) ամուսնութեան կամսցին առնելուն տուեալն, եւ զմաշեալ եւ առնուլ այրն, կամ իւր աղգականքն զամնայն տուեալն, եւ զմաշեալ եւ ամուսնու այրն, կամ իւր աղգականքն զմեսաւ, ոչ դարձուցանէ եւ ոչ զծախս կերակոցն:

ԾԸ. — Այր ոք եթէ առնուլ կամի կին եւ ձեռն տայ եղբարց կնութիւն եւ ապգականացն, եւ տայ տուրս հարսինն մատանի կամ սուկի, կամ ջըն եւ ապգականացն, եւ տայ տուրս հարսինն յառնելոյ զի խօսեալ կինն, կորուղահեկանիք. թէ յետ այնր շրջէ զկամսն յառնելոյ զի խօսեալ կինն, կորուղահեկանիք. սանէ զոր ինչ եան, իսկ թէ ազգ կնոջն խափանել կամին զպակն (.) սանէ զոր ինչ եան, իսկ թէ ազգ կնոջն խափանել կամին զպակն (.) սանէ զոր ինչ եան, իսկ թէ ազգ կնոջն խափանել կամին առնոյն զարձուցանն. իսկ թէ այլ ինչ յետ այնր առնուր առին, ոչ կարեն այլ զնոյն զարձուցանն:

ԾԹ. — Որ ոք հանդերձնալ է ամուսնացուցանել զդուատը իւր եւ ասէ պոոյզս տամ համարով զահեկանն, եւ ի վճարելն ոչ ունի զբաւանիք. կամ զի կամոք կարող է անսուլ այր, եւ զոր ուզգ առնու, բայց յա բանիւ եւ կամոք կարող է անսուլ այր, եւ զոր ուզգ առնու, բայց յա բանիւ հոգէբարձւին հրամանն, ապա թէ աղջիկն կին է կատարեալ, ունի թերին, յետ է տարոյն այլ ոչ վճարի (1):

Կ (ԾԲ). — Ազիկ որ որը է ՚ի հօրէ եւ ունի մայր եւ եղբարց, նոյն բանիւ եւ կամոք կարող է անսուլ այր, եւ զոր ուզգ առնու, բայց յա բանիւ եւ կամոք կարող է անսուլ այր, եւ զոր ուզգ առնու, բայց յա բանիւ հոգէբարձւին հրամանն, ապա թէ աղջիկն կին է կատարեալ, ունի

(1) Այս ԾԹ հատուածն ամբողջութեամբ կը պակի թերելնի ձեռադրին մէջ որով հատուածահամարներն իրաբու համբնթաց չեն երթաբ այլ եւա:

(1) Այսպէս, թերեւս չար չըսել ուզգէ թերլինի ձեռադրին ալ այսպէս ունի:

իշխանու թիւն յօրինացս առանց աղգականացն կամաց եւ առանց հողէ-
բարձրին առնուլ այր զոր խնդէ:

ԿԱ (կ). — Կին առն յորոյ անուն գնէ այրն զեղ, եթէ այլ ինչ,
թէ տայ հրաման այրն, ապա թէ սեփհական է այրն զտացուածն իւր
որ յիւր անունն զրեցաւ, որպէս զիւր:

(կա). — Հարցանեն զօրէնս, թէ գնէ մարդ զեաւդ, կամ զար-
դարութեան կուղն, զոր էառ ՚ի կուսութենէ, է կնոջն թէ ոչ. ոչ է
դարութեան կուղն, զոր էառ ՚ի կուսութենէ, է կնոջն թէ ոչ. ոչ է
ճշմարդտ թէ յիւր ստացուածոցն գնեաց զայն այրն, եթէ ՚ի ժառան-
ճութիւն գնոյն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-
դութիւն կուղն տըւեալ յիւր յընդանեացն կամ է ՚ի պոռզաց կամ յըն-

կԴ (կթ). — Եթէ ոք յափշտակէ զկոյս որ ոչ ունի այր, մահապարտ
է, թէ եւ ոչ կամեցաւ առ նա վասն յափշտակութեանն, որպէս շնացող
զնա տանջիցէ:

կԴ (կդ). — Եթէ կարողութիւն է կնոջն յաւելւած առնել ՚ի վե-
րայ իւր պոռզացն, ՚ի տուն առնն թէ ոչ. թէ իւր աղգականքն զեաւդ
կամ այլ ինչ, յայնմանէ իւր յաւելւած առնէ ՚ի տանէ, եւ բերէ առաջի
առնն, եւ նա տուեալ գնէ ՚ի վերայ պոռզացն. իսկ թէ ոչխար է, կամ
ցորեն, կամ այլ ինչ որ վատնի, առնու թուղթ յառնէն յիշատակ այն
իրացն:

կԵ (կդ). — Այրն եւ կինն յետ մերձաւորութեանն, որչափ են ՚ի
միասին, եւ ունին զամուսնութիւնն, ոչ կարեն միմեանց տալ առանձին
ինչ. զի յորժամ կամին շփոթեն զտուրսն, իսկ ՚ի մահուն կտակն զոր
թողուն իրաց հաստատուն է:

կԶ (կե). — Եթէ կարելի է առն որչափ ունի մերձաւորութիւն
առ կինն բամբասել զնա ՚ի շնութիւն, կամ յայլ ինչ յանցանս, թէ տը-
ւանէ հաստատուն կարող է եւ թէ վասն յանցանացն արձակէ զկինն, եւ
տայ թուղթ արձակման, մնան զերկուս ամիս, թէ վերստին կանինէ եւ
հաստատէ զբանն առնու զպոոյզսն ՚ի կնոջէն, եւ լինի նոցա կատարեալ
բաժանումն:

կԷ (կզ). — Զի՞նչ է որ զկինն անարգել տայ յետ վաղճանի առնն,
թէ լրբի եւ առնու այր յառաջ քան զնուլ ժամսոյ իւրոյ այրութեանն.
թէ համարձակի յառաջ քան զայս (՝) շնացող է, եւ առնու օրէնքս զոր
տվին ՚ի նա, եւ թէ այրն գրեաց իւր բաժին, օրէնքս առնու զայն ՚ի
նմանէ. զի չհամբերեաց տասն ամիսու:

կԸ (կէ). — Հարցանեն զօրէնս թէ զի՞նչ հարկ է տալ որդոցն մա-
րզն բաժին ՚ի հայրենեացն, յորժամ իւրեանց հայրն մնուանի. կինն որ
յանձնիշխանութիւնէ է ծնեալ, մինչեւ յորդոցն որդիս զանայ առ նա է
ժառանդութիւն յորդոցն եւ կոնջ, որ ՚ի ստրկութենէ մինչեւ ՚ի չորրորդ
ժողովնան տան նմին ժառանդել զտացուածնն որդոցն:

ԿԹ (կը). — Յորմէ պատոյ զրկին մարդիկը որք լինին յօրինացն
նախատած, այնպիսիքն ոչ լինին պատզամաւորք եւ ոչ ճարտարասանք կամ
վկայք ՚ի դատաստան, ոչ քահանայք եւ ոչ սպասաւորք թագաւորի, եւ
ոչ աթոռակցացն, ոչ լինին դատաւորք ՚ի քաղաքի, եւ ոչ վերակցուք
յաշխարհն, եւ ոչ հոգացողք թագաւորական ստացւածոցն, այլ յամե-
նայն թագաւորական պատոյ զրկած են:

Հ (կթ). — Կին յորժամ կենդանի է հայրն նորա կամ հօրն հայրն,
ոչ ունի իշխանութիւն կանկնել պոռւգաց իւրոց ժառանկ եւ ցուցիչ
ապա թէ մեռանին. եւ զերծի ՚ի նոցին իշխանութենէն գրէ զպոուգսն
ում եւ կամի ՚ի կտակին. այսպէս եւ այր մարդ, որչափ հայր իւր կեն-
դանի է. կամ հօրն հայրն, ոչ կարէ զրել կտակ:

ՀԱ (հ). — Հարցումն. Յորժամ կարոզ է կինն առնուլ իշխանու-
թիւ ՚ի վերայ պոռւգաց իւրոց Պատասխանի. թէ մեռանի հայրն իւր,
եւ յետ հօրն մեռանի այրն, ապա կարող է ունել իշխանութիւն պը-
ռուգացն:

ՀԲ (հա). — Ոչ առյ օրէնքս հրաման կնոջն զայր իւր բամբասել
եւ ասել յատենի թէ զայս ինչ եւ զայն գործեցեր. նա եւ ոչ եղբարցն
տայ հրաման զեղբարսն բամբասել վասն չար գործոց. եւ ոչ ծառայիցն տայ
հրաման զտէրսն բամբասել, կամ մատնել բայց թէ ցուցաննն թէ գողաց-
եալ է զթագաւորական ծիրանին, կամ ունի առ ինքն քարինս պատ-
ուագանս թագուցեալս որ միայն թագաւորին վայել է:

ՀԳ (հթ). — Թէ կինն մեռանի առաջի առնն եւ որդոցն, այրն է
աէր պոռւգացն, առաջին օրէնքն զոր հրամայեաց լեւոն, բայց եթէ
հայր կնոջն կենդանի է (,) առնու զկէս պոռւգացն, եւ այրն իւր զկէ-
սըն. եւ թէ մեռեալ է հայր կնոջն, ժառանդէ այրն զամենայն պոռյուն
յանուն որդոցն, որք կենդանիք են. իսկ եթէ ոչ զոն որդիք ՚ի միջի (,),
իշխանութիւն ունի կինն առնել կտակ եւ զկէս պոռւգացն տալ ում
եւ կամի:

ՀԴ (հզ). — Հարցումն. Եթէ լինի առն Բ կին, եւ առաջինն էր
առանց պոռւգաց, եւ ծնաւ մինն որդիք, եւ էառ կին մի այլ օրինօք (,),
ծնեալ ՚ի նմանէ որդիք հաւասար ժառանդին որդիքն թէ ոչ Պատասխան-
նի. Ունի իշխանութիւն հայրն հաւասար տալ ամենեցուն, եւ անւանէ
զորդիսն անպոուգ կնոջն աւտար ժառանդիչս, զորս ըստ իւր կամացն
արար ժառտնկիչս յորդոցն ապա թէ ոչ առնէ վասն իւր կտակ, ժառան-
գեն զնա որդիք ծնեալքն ՚ի կնոջէն որ երեր զպոուգսն:

ՀԵ (հշ). — Կին որ ամուսնանց առն ծառայի եւ բնակէ ի տուն
նորա, աղախին լինի ինքն եւ որ ծնաւնի ՚ի նմանէ ՚ի տուն տեառն.
իսկ եթէ ոչ կամի զրել զանձն իւր ժառայութեան, ելանէ ինքն եւ որ-
դիքն մնան ՚ի ժառայութիւն:

զանեացն. եւ ոչ միայն այս, այլ թէ եհար բրով, կամ խորհանուա, որպէս ծառայ. կամ սուը ինչ քարչեաց 'ի վերայ նորա. բատ այսպիսէ պատճառացս ստութեան ներէ օրէնքս թուղթ տալ արձակման, եւ սունու զպուգման առանց հակառակութեան, բայց առ իւր սկէսրայըն չունի կինն բաժին խնդրել, իսկ թէ ընդ նմին հրամանաւ է պառզն, կամ իւր ձեռն 'ի մէջ չէր, թէ այսպէս էր իրաւունքս 'ի նմանէ խնդրէ զպույգն:

Զթ (ՃԸ). — Մարդ եթէ մեռանի առանց կտակալրի, յառանգեն զայրենիքն դստերքն հետ եղբարցն. եւ թէ մայրն զինի հօրն մեռանի առանց կտակաղրի զնա զստերքն հաւասար եղբարցն յառանկեն. ապա թէ մինչ հայրն կենդանի էր, եւ պառզօք եւան զնոսա 'ի տանէն, բերեն զպուգման առ եղբարսն եւ դնեն 'ի մէջ, եւ լինի բաժանումն հաւասար 'ի վերայ նոցաւ իսկ եթէ հետ հօրն մահուն կենդանի էր մայրն, եւ մեռանի յորդոց իւրոց, եւ չառնէ կտակաղր, եւ չունի որդիք (,), ժառանգեն բւերքն զնա հետ մօրն, եւ այլ եղբարցն, եւ մայրըն լինի ժառանգակից հաւասար որդոցն եւ դստերցն:

Դ (ՃԸ). — Հայրն եթէ մեռանի առանց կտակի եւ թողու միտծին որդի, կամ դուստր, եւ հանդիպի մեռանել եւ նմա, եւ մայրն միայն է կենդանի, թէ ունի աղայ որ մեռաւ, հօրեղբայր, կամ հօրեղբօր որդի ժառանգէ հօրեղբայրն, կամ նորին որդին յիրար բաժանեն յիրից մասանց զմինն, եւ զերկու մասն ժառանգէ իւր մայրն, զի կանանց ազդի ժառանգութիւնն յառաջին աստիճանն խափանէ, ժառանգին հետ հայրենի ազդին զքւեր որդիքն, եւ ոչ նոցին որդիքն իսկ եթէ վճարեցաւ ազգն հայրենի ապա մտանէ մայրենի ազգն 'ի ժառանգութիւնն, եւ հրամայէ օրէնքս այսպէս քնննել զմերձաւորն թէ որ է, եւ նմին տալ զժառանգութիւնն:

ՂԱ (ՂԱ). — Այր ոք առ կին եւ մեռաւ, եւ ոչ եթող որդիք. առնու կինն զպուգն եւ զկէս մահրին, եւ թէ կացեալ է ընդ առն բազում տարիք, եւ մաշեալ է իւր սկեստն որ է պոյզն, առնու զին զինչ արմէր (1) նորին, եւ թէ 'ի գեղջէ եւ թէ 'ի քաղաքէ գիտելի է գինն, եւ թէ ոսկի է, թէ արծաթ, եւ թէ անդաստան, զինն յայտնի է: իսկ թէ ծառայք, թէ աղախինք, զորս կենդանի է (,) առնու, եւ որք մեռանին իրեւ զմանկանացուս, վըզենն կնոցն է, եւ թէ թողեալ են որդիք զկէսն առնու կինն, եւ զկէսն ժառանգաւորք առնու, այսպէս թէ ունար էրեր, կամ խաչինք (,) ձի եւ ուղտ, զորս կենդանի է առնու, եւ զկէս ծնըն դոցն, եւ մեռածն ոչ յիշուի, նոյնպէս եւ մեղուքն:

ՂԲ (ՂԱ). — Հրամայէ օրէնքս, զի որք գործակալք են հոռմայեցն զթագաւորական սպասաւորութիւնն առնուն յարքունիւն, ոչ լինել զայրացն զթագաւորական սպասաւորութիւնն առնուն յարքունիւնիւն, 'ի դա- 'ի նոցանէ հոգէրարձու 'ի վերայ ընչից որբոց, եւ ոչ մտանեն 'ի դա- տաստան, եւ ասեն վասն այլոց բան, այլ վասն իւրեանց անձանցն կա- րող են ասել մինչեւ զերծանին յարքունական հոփոցն:

ՂԳ (ՂԲ). — Եթէ զատեալ է մարդ (1) զորդի իւր կամ զդուստր առաջի զատաւորի եւ առնէ զնա ինքնիշխան, արտաքոյ իւր հնագան- տութեանն, եւ լինի նմա զկնի ազատութեանն որդիք, ոչ ունի իշխա- տութիւն զթոսունսն, 'ի հնագանդութենէ պապուն ազատել:

ՂԴ (ՂԳ). — Հայր եթէ աղատէ զորդի իւր որ է մանուկ, հրաման տայ հոմոս արձակմանն, զի իւր հայրն ունի նմին իշխանութիւնն:

ՂԵ (ՂԴ). — Հնագանդեցուցանէ օրէնքս զորդիս որդոցն պապուն.

ՂԶ (ՂԵ). — Եթէ այր ոք առնէ նախագիծ կտակի, եւ ոչ զրի նոյնն հաստատութեամբ, եւ կայի (2) թ սիրան առնել այլ կը- տակ, ոչ է ընդունելի զիրն իսկ եթէ մեռանի, եւ ոչ զրեաց ապակ, ոչ է լինդունելի զիրն իսկ եթէ մեռանի, եւ ոչ զրեաց զնոյնն հաստատութեամբ դ վկայիքն որք լինին զկնի նաւմիկոսին, որ զրեացն զթուղթն, զան եւ վկային առաջի զատաւորին եւ երգնուն, զի 'ի բերանոյ նորին լըւան, զոր ինչ զրեալն է 'ի կտակն, եւ որ ինչ զի 'ի նմա է, չէ խափանած, եւ հաստատէ զնոյնն զատաւոր քաղաքին, եւ զրէ 'ի նոյնն զիրն նշանագիրն, զկնի այնը լինի ճշմարիտ կտակն, որ- պէս եւ այն զի առնէ մարդ 'ի ժամ վաղճանին հաստատուն:

ՂԷ (ՂԶ). — Եթէ կազի այր ընդ ընկեր իւր 'ի վերայ ընչից, եւ գրէ թուղթ պայմանի եւ երդնուն, երկու կողման երգումն, վկայիք որ զառնայ 'ի գաշանցն, ապա եղբօրն իւրում զսպայմանն, զոր զրեալն է, եւ վզենի որպէս հրամայէ օրէնքս վզենակի:

ՂԸ (ՂԷ). — Եթէ կամի մարդ վաճառել ինչս եւ առնու 'ի գնողէն ոիմոն (,) թէ զարձուցանէ զվաճառն, հրամայէ օրէնքս կրկին տալ զոր- մոնն 'ի գնողն. իսկ թէ զնաւզն որ էրետ զորմոնն չկամենայ զնել, կո- րուսանէ միայն զորմոնն, որ ետ եւ մնայ այն առ վաճառզն:

ՂԹ (ՂԸ). — Հարցումն. է կարելի մարդոյն առնու իւր զոր կա- մի որդի յայնպիսեացն որ պատաւթեամբ են ծնեալ Պատասխանի (ի). (ի) է ճշմարիտ, թէ ոչ առնու զրով առաջի դատաւորաց. քանզի պարտ է առնել հաճեցուցանել զընկեր իւր առ 'ի տալ զմինն յորդոց նորա, իւր յորդէզիքիս, եւ հարկ է առաջի դատաւորին տալ զորդէզիքիրն զրով,

(1) Զեռագիրն ունի՝ աժ էր: Բերլինի ձեռագիրն ածէր:

(2) Այսպէս. իսկ ըստ Բերլինի ձեռագիրն կայր:

նորին զիտութեամբն, յիտ այսր առնու զնա ընդ ձեռամբ իւրով, որպէս զշրինաւոր որդի, եւ մանուկն հնազանդի նմին, իրին հօր իսկ եթէ զբեն յիշտակութիւն որդէքրութեանն յերկուց կողմանցն, եւ ոչ է առաջի թագաւորի, կամ դատաւորի, չէ ճմարիտ զիրն որ վասն այսր զրեցաւ:

Ճ (Ճ). — Եթէ թողու մարդ կտակաւ ումեք ժառանկութիւն որ ոչ է յիւր աղջէ, եւ է նա այր կատարեալ, յիւր ձեռն մնայ ժառանդութիւնն եւ ոչ 'ի հօրն, իւր ծերի. բայց թէ մանուկ է ժամանակաւ, (,) առնու հայրն զժառանդութիւնն եւ պահէ մինչեւ յինի այր կատարեալ, ապա թէ այր կատարեալ է (,), իշխանութիւն է նմա առնուլ զժառանդութիւնն, եթէ բռնադատէ զնա հայրն, կամ աւադ պապն առնուլ, ցուցանէ դատաւորին եւ առնու իշխանութիւն ժառանդութեանն յիւր պէտ ուն ծախել լիթի եւ այդ:

ՃԱ (Ճ). — Հոգէբարձուք յոր հաւատացին զոր առն զինչս նոցա, երբ վճարէ զիւր հրամայեալն, այլ ոչ ունի իշխանութիւն 'ի զերայ նոցա:

ՃԲ (ՃԱ). — Արդ որ առնու որդէզիր առաջի դատաւորին, եթէ կամեացի յետոյ արտաքս ձգել ոչ առ թոյլ օրէնքս, եւ ոչ զբնութեամբ որդին, առյ նմին օրէնքս հրամակ զատարի. ապա թէ կամի հանել զնոսա յիւր իշխանութենէն եւ 'ի հնազանդութենէն, առաջի զատաւորին լիցի:

ՃԳ (ՃԲ). — Հայր փոխանակ որդոյն վճարէ ինչ թէ իւր հօրն հրամանաւ արար զպարտան, եւ ոչ փոխանակ աներոջն. կալցեն զփեսայն եւ ոչ փոխանակ եղբօր զեղբայր. բայց թէ երաշխաւոր լինիցի հոգէբարձու որբոցն կարող է աղաչել, եւ խնդրել զստագւածս որբոցն յորոց պարտին եւ դատաւորն առյ նմա հրաման, ինդրել թախանձանօք եւ իրաւամբք:

ՃԴ (ՃԳ). — Ոչ առյ հրաման օրէնքս ումեք սպանանել զզողն, այլ կարուցանեն զնա առ դատաւորն, եւ նոքա ըստ արժանոյն դատեն:

ՃԵ (ՃԴ). — Եթէ մարդ առնէ կռիւ, եւ դարան գործեալ առնէ սպասնում, եւ ունի սպանեալն հայր կամ մայր, կամ եղբայր, կամ այլ մերձաւորք, խնդրել զարիւնն ոչ ունին իշխանութիւն, ձեռամբ իւրեանց սպասնանել. այլ առյ 'ի դատաւորն, որք ունին իշխանութիւն ինդրել զվրէժն:

ՃԶ (ՃԵ). — Մարդ եթէ զրկէ զընկերն, հրամայէ օրէնքս դարձուցանել զայնչափն 'ի նա որչափ զրկեաց:

ՃԻ (ՃԶ). — Եթէ ոք ասէ վասն մարդոյ թէ սպանանող է, եւ ոչ ցուցանէ առաջի դատաւորաց, սպանանի ինքն եւ զոր ինչ ասէ ոք 'ի վերայ ընկերի իւրոյ անուրէնութեամբ բան, եւ ոչ կարէ կացուցանել որպէս կամի դատաւորաց է զայնչափն:

ՃԲ (Ճէ). — Եթէ զնէ մարդ զիօղ կամ ծառայ կամ այլ ինչ յառան այլում, եւ իւր էր զիրն որ էաւ յանուն օտարին, եթէ զպասունորին առնու, չկայ վասն այնը թերութիւնն առ այն յորոյ անուն զրեաց. քանզի իւր էր պին, եւ ունի 'ի վերայ նորա իշխանութիւնն իսկ թագաւորական դիմուն զիւր հարկոն պահանջէ:

ՃԹ (ՃԲ). — Հրաման տայ օրէնքս առն յորոյ հաւատաբին զիերակացութիւն քաղաքին, ոչինչ անցանէ որք 'ի հնազանդութեան են, գնել իւր առանձին ոչ 'ի տանցն, ոչ դրախտ, ոչ հող, ոչ այլ ստացւած. նոյնպէս հրաման տայ օրէնքս այնմ որ 'ի փոխ տայ, եւ դրաւական առնու, ոչ գնել զպարտականին զտուն, կամ զայլ ինչ մինչեւ զպարտան վճարէ. եւ ըստ կարաց վաճառէ. (ՃԹ)* որ անարդի յորդոյ իւրոյ 'ի կամ թէ այլ անօրէնութիւն գործեն որդիքն վասն նորազնացն, իշխանութիւն ունի հայրն տանել զնոսա առաջի դատաւորին. իսկ վասն չար գործոց զոր արարին առ օտար մարդիկ. ոչ տայ հրաման նմա օրէնքս, բանքասի զնոսա առաջի դատաւորաց:

ՃԺ. — Որդիք որ կան ընդ հօր իւրեանց ոչ ունին իշխանութիւն մտանել 'ի թէատրոնն:

ՃԺԱ. — Եթէ ոք տայ մարդոյ զիօղ, կամ ստացւած 'ի պատիւնորին, կամ տուն կամ ծառայ, եւ տայ նմին թուղթ հաստատութեան, իշխանութիւն ունի այնուհետեւ տիրել նմին որով պատւեցաւ, եւ ըստանայ եւ զնոյն սեփականեալ վայելէ. քանզի իշխանութիւն էառ յորմէ հետէ զրեցաւ նմին, ապա թէ կամի զմուտքն զարձուցանել տոյն որ ետ զնոյնն իւր, գարձուցանել թղթով եւ ինքն տիրէ նմին միշտ:

ՃԺԲ. — Եթէ բաժանի հայրենի ժառանկութիւն 'ի մէջ եղբարց, կամ թէ այլ ինչ բաժինք, եւ լինի առաջի վկայից, եւ ոչ լիցի 'ի մէջ նոցին թուղթ, հրամայէ օրէնքս որ ճմարիտ է այսպէս 'ի բաժանումն:

ՃԺԳ. — Եթէ բամբասէ մարդ զմարդ վասն պիղծ գործոց, չասյ օրէնքս իշխանութիւն վայրապար իսկ թէ բամբասողն կարող է կացուցանել, համարձակ է. ապա թէ ոչ կարէ հաստատել զինկի որպէս զայն ինչ որ ետ 'ի վերայ տան, զոր լիշտակեաց 'ի չարն:

ՃԺԴ. — Եթէ մարդ առնու մանուկ եւ զրէ զնա որդի իւրն օրինօք, թէ կամի վերատին արձակել զնա յիւր ժառանկութիւնն այնպէս լիցի ելանելն 'ի նմանէ առաջի դատաւորին որպէս բնութեամբ որդոյն:

ՃԺԵ. — Հարցունն. է կարելի մարդոյ տակ վայրապար 'ի վերայ այլում սպանումն կամ այլ չար գործոց Պատախանի. Ոչ կարէ ասել,

*) Բերլինի ձեռագիրն հոս նոր հատուած մը դրած է (ՃԹ), որով հատուած ներու համարներն իրարու հետ համաձայն կուգան ասկէ ետք:

բայց միայն թէ սպանածն իւր հայր լինի. կամ այլ ազգական. իսկ ու տար վասն օտարի թէ ասէ, տայ երաշխաւոր բանին հաստատութիւն խնդրեն, 'ի նմանէ այնմ չարին որ զրպարտեաց զընկերնա

ՃՌԶ. — Եթէ մարդ բանքասէ զայլ ոք 'ի պիղծ գործա, կարող է այն որ բանքասի, զառնալ եւ բանքասել զչարախօսն իւր. նախ քան զարձակել զժողով ատենին, թէ եւ մեծ իցէ չարն զոր ասէ յատենին 'ի վերայ առաջնոյն իսկ դատաւորն քննէ, զերկոցունցն տեսանի, եւ վը ճարէ յիրաւացին

ՃՌԵ. — Թէ ամենայն զողք պարտական են մահու. զողն որ 'ի զիշերի յափշտակէ (,), առաւել պարտական է մահու. եւ այնք որ զիշերն ըմբոնին դատին մահու յօրինացա. իսկ որ ցերեկն եւ լուսով զողանան (,) զինկին միայն

ՃՌՅ. — Մարդիք որ գողանան զազատո 'ի ծառայութիւն (,) մաս հապարտք են,

ՃՌԹ. — Մարդիք որ լինին բանսարկու. եւ քսմոն[զ]ք (1) յատենի եւ առ դատաւորս, զչափ ստութեան բանիցն կշռեցէ դատաւորն, եւ ձգեցէ զնոսա յաքսորս, եւ բազումք 'ի նոցանէ 'ի մահ մատնին օրինօքտ

ՃՌԻ. — Որք զնան զերեն անասունս կամ մարդիք առանց երանանց արքունի, 'ի նոցանէ ձգին յաքսորս յօտար աշխարհ. եւ որպէս տեսանէ դատաւորն զսխալանսն ծանրացուցանէ զվրէժխնդրութիւնն զոր պահանջէ,

ՃՌԱ. — Որ ոք ական հատանէ զտուն վասն գողութեան (,) մաս հապարտ է:

ՃՌԲ. — Որ ոք առնու գործ մահու ըստ արժանոյն լինի եւ մաս հուն, եւ պատուհասն, եւ այն որ գործէ վզենկցնէ զնա օրինօքտ

ՃՌԳ. — Ումեք որոյ թողուն ժառանգութիւն կտակաւ, եւ նա առնու եւ ժառանգէ պարտք որ կայ 'ի վերայ թէ շատ թէ սակաւ ինքն վճարէ, իսկ թէ չառնու յանձն զժառանկութիւնն, ոչինչ վճարէ երամաք նաւ օրինացս, այլ մնայ 'ի նոյն պարտսն

ՃՌԴ. — Եթէ թողու մարդ ումեք ժառանգութիւն կտակաւ, եւ ոչ առնու այլ տայ յայլ ոք զժառանկութիւնն եւ զպարտսն զոր թողեալ է տէր նորս, ինքն վճարէ, առ որ պարտսն զրեցաւ, զի ինքն ետ զնոյն վերջին ստացողին:

ՃՌԵ. — Եթէ առնու մարդ բան ինչ զիետ ընկերի իւրոյ եւ լինի նմին հաստատութիւն, կամ զրի թուղթ, եւ զնեն զրաւ համար ոսկոյ,

կամ երդումն, եւ որ ոչ հնազանդի պայմանին, տայ զլրաւն յայն որ հնազանդի, որ ինչ եղաւն 'ի մէջ, եւ երամայէ օրէնքս վլէժ առնու լ 'ի նմանէ վասն երդմանն, եւ առնուն 'ի նմանէ զպահութմոնն զոր եղի

ՃՌԶ. — Եթէ կամի ոք գրել թուղթ եղբայրութեան ընկերոյն առ 'ի լինել նոցա միաբան եւ զոր ինչ ունին եւ զինչ լինիցի հաւատար 'ի լինել նոցա միաբան եւ զոր ինչ ունին եւ իբրև անհաստատ խափանէ, զի կանայք նոցա եւ որդիքն ոչ կարեն լինել միաբան:

ՃՌԵ. — Որդիք դատերն ոչ պարտին հնազանդի մօրն հօրն, ոչ արուքն եւ ոչ էզքն:

ՃՌԻ. — Բաժանումն որ լինի 'ի մէջ եղբարցն որ են կատարեալ հասակաւ, եւ թէ են աղայք, եւ ունին հոգէբարձուք (,) ընդունեալ է յօրինացս թղթով, թէ առանց թղթի. իսկ եթէ նենդութիւն կամ գույութիւն, կամ զրկանք գտանի 'ի մէջ նոցա, խափանած է յօրինացս զութիւն, զի նենդութիւն գտաւ 'ի մէջն, եւ թէ կայ ոք զրկած այն բաժինքն, զի նորդամ լինի ին ամաց, հրաման աայ օրէնքս վերասին քընյեղբարցն, յորժամ լինի ին ամաց, հրաման աայ օրէնքս վերասին քընյեղբարցն, եւ յամէ այս քննութիւնն մինչեւ 'ի ին ամն, թէ անցանէ ընդ այս խափանէ օրէնքս այլ զյոյզ նորին, եւ յորժամ քննին իւրաքանչիւր ոք ունի իշխանութիւն 'ի վերայ իւր բաժնին

ՃՌԹ. — Եթէ ոք առնու աղայ որբ, արու կամ էգ, զորոյ ոչ գիտէ զծնօղսն, կամ լինի 'ի չնութենէ, զոր ձգին 'ի գրունս եկեղեցեաց, կամ յայլ տեղի, եւ սնուցանէ զնա կաթամր, հարցանէ զօրէնս թէ յորժամ ամէ զի՞նչ է համարեալ ծառայ թէ աղատ (,) հրամայէ նօմոս թէ որպէս պէս կամքն է սնուցողին, այնպէս եղիցի. թէ մեռանի եւ թողու զնա ծառայութեան անուամբ ծառայ կոչի. թէ որպէս աղատ, որպէս զորդի պատի պատառութեան որդի:

ՃՌԻ. — Եթէ տայ ոք մարդոյ 'ի փոխ համար գաեեկանաց որչափ եւ լինի, եւ առնու զրաւական ոսկի (,) արծաթ, կամ այլ ինչ, եթէ կարօտի որ ես 'ի փոխ եւ ասէ զպարտականն առ զքո գրաւն եւ տուր ինձ զպարտսն, եւ նա չառնէ փոյթ, յղէ առ նա երիցս անդամ, եւ թէ յայսմանէ անփոյթ առնէ եւ չառնէ պատասխան եւ չտայ զպարտսն, իշխանութիւն ունի փոխատուն ծախել զգրաւն, որպէս արժանն է. թէ պակասէ յիւր պարտուցն, առնու 'ի պարտականն (,) թէ աւելի է (,) զարձուցանի տէրն:

ՃՌԱ. — Եթէ մարդ ընկերի իւրում փոխ տայ եւ զրաւ չունի 'ի մէջն, չունի իշխանութիւն որ ետ 'ի փոխ, առնու 'ի պարտականէն զրաւական, թէ առնու հրամանաւ իւրով, զպարտուցանէ հրամանաւ զատաւորին, եւ որպէս զայն երիցս եւ աղաբանւի իւր զուռն խնդրել զպարտսն իւր:

(1) Հատ թերինի ձեռագրին քոփառւք

Ճ. Բ. — Եթէ լինի ներքնատում՝ այլում, եւ վատում, է վերևուառունն, յիշեցու ցանէ ներքնատան բնակողն վերնատան բնակողին, թէ ամրացու գտունս, եւ անփոյթ առնէ, ունի իշխանութիւն որ 'ի նիրք նատունն է, բերել արեւտաւորս, եւ հանէ զչափաւոր ծախս շինուաթեանն, եւ զինի Դ ամսոյ տայ վերնատան բնակողին զծախսն, այն որ ըստ իւրում տանն էր բաժին, եւ ոչ դերկուցն, եւ տայ գսահմանեալ վաշխն կրկին, ապա թէ ներքնատունն վատում լինի, եւ ասէ որ 'ի վերն է շինել զորման ներքնատանն, եւ ամրացուցանել պարտական է ինքն որ կայ 'ի վերնատանն տալ զծախսն այսպէս. թէ մին վերնատունն է, տալ զծախսն այսպէս. զիէս ծախուցն, եւ թէ ն կրկին, եւ թէ Դ երեքին, զի ներքի աստիճանն է որ բառնայ զվերինն, եւ որմնն հարկ է զի յերկուցն նորոգեսթի

Ճ. Գ. — Եթէ գրաւականէ ոք հող, եւ զի հողն այլում, եւ լինի 'ի մէջ նոցին պայման, որ զմուաք հողոյն առնու պարտասէրն փոխանակ վաշխի, եւ պարտի միայն զվարին փոխառուն, ապա թէ զնէ զրաւական էշ, կամ ձի, կամ ոչխար կամ կով, եւ ասէ թէ վատակին, կամ կիթ անասնոցն քո վաշխ լիցի, ճշմարիտ է (.) իսկ ծնունդն որ լինի 'ի մէջ, թէ եւ զրաւական են աեառն իրացնեն. ապա թէ զնէ ոք զրաւական հօսո խաշանց եւ լինի պոման 'ի մէջն, թէ մուտքն որ լինի յոշ խարացն փոխանակ վաշխիցն, նա որ առնու 'ի ծննոցն եւ 'ի կթէն տայ զվարձ հովացն, եւ կերակուր խաշանցն եւ պահէ անպակաս զթիւ կամարին, որ դառնայ 'ի ստացողն, ապա թէ մարդ զնէ առ իւր ընկերն աղախին, իւր վաստակն լիցի փոխարէն վաշխին, եւ թէ լիցի որդիք յաղախնոյն առաջին ըստացողին են որդիքն, զի ոչ է մարդ նման երկրի, կամ անասնոց որոց շնորհքն Աստուծոյ տայ զպտուղ (1):

Ճ. Դ. — Եթէ տայ մարդ փոխ ումեք, եւ վասն նորին երաշխաւոր, եւ յերաշխաւորն զրաւական, թէ չվճարէ որ էառ զպարտսն, եւ լինի անգ կարեաց (2) փոխավին, ծախսէ զդրաւականն, թէ զնէ զդրաւականն երաշխաւորն, երբ տայ զգինն պարտասէրն, առնու 'ի նմանէ զդրաւականն, ապա թէ օտար ոք զնէ, ոչ ունի իշխանութիւն պարտականն առնուլ:

Ճ. Ե. — Եթէ ասէ մարդ առ մարդ, տուր այս անուն 'ի փոխ, որ հրամայողն է հրամայած է որպէս զերաշխաւոր, կարողութիւն է նմա օրինօք 'ի փոխատըւէն խնդրել զգլուխն:

Ճ. Զ. — Եթէ մարդ փոխ առնու 'ի բազմաց եւ զրէ նոցա, յորոց

(1) Բառ թերլինի ձեռագրին, իսկ մերն ուներ՝ զըւողն:

(2) Թերլինի ձեռագրին ունի տնիկարեաց:

եւ առանձին ձեռաղիրս, եւ մեռանի եւ ոչ վճարէ զայնոսիկ յորոց էառ զպարտսն, զայ առաջինն եւ առնու զիւր պարտսն, եւ զինի երկրորդն եւ ապա երրորդն, եւ այսպէս լինի վճարն, եւ իւր կնոջ պոուզսն եւ հարսինն դնի 'ի պարտսն, թէ շատ հն հարսունքն զառաջնոյն առնու որ եկեալ է 'ի տունն, եւ թէ չվճարի, ապա զերկրորդին առնու:

Ճ. Ե. — Եթէ առնու մարդ 'ի փոխ համար ոսկոյ եւ գրէ տըւողին ապաւտիկս այսինքն պարտուցն զիր, եւ զնէ առ նա զրաւական զոր ինչ եւ ունի եւ հանգիպի 'ի գոյքն եղինք եւ կամ այլ ինչ որ որ (այսպէս կրկնուած) չեն յիշած յանւանէ. հրամայէ օրէնքս զնոսին որք վաստակա. որք են իւր հանել զնոսին 'ի զրաւորականութենէն 'ի զործ իւր:

Ճ. Յ. — Հրամայէ օրէնքս վասն բժշկաց եւ վասն վարդապետաց եւ վասն գիտնականաց գրոց, որք հն 'ի քաղաքս եւ ՚ի գեղզս ազատ լինել յամենայն հարկաց, եւ չկայ իշխանութիւն զնոսին հարկել, կամ անպատել, կամ հարկանել կամ անսրդիլ, եւ իրաւացի է առնել 'ի նոցանէ եպիտրայպօսս, որ է հոգէրարձու որբոց, եւ ազատէ զնոսսա նօմոսս, զի բժշիկք զմարմինս բժշիկն, եւ վարդապետք զնոգիս, եւ 'ի ձեռն զըրգագրացն ուսանին մարդիկք զհանգամանան Աստուծոյ:

Ճ. Թ. — Հարցումն. Եթէ լինիցի մարդոյ նեղութիւն կամ ցաւք, կամ ելանէ վէր, կամ այլ ցաւ լինի 'ի մարդինս, եւ բժշկին հոգայ զնոս ամենայն ուժով, եւ հիւանդն տայ զնորին վարձն: Պատասխանի. Ոչ ունի իշխանութիւն մարդն զառնալ եւ ուզել 'ի բժշկէն զոր ինչ ետ թէ առողջ է թէ ոչ այսպէս եւ այն որ տայ զիսաւաստիկոսն ոչ կարէ գարձեալ առնուլ զվարձս ճարտասանացն, թէ լինի իւր բան թէ ոչ:

Ճ. Խ. — Եթէ տայ մարդ մարդոյ 'ի փոխ թիւ զահեկանաց, եւ զնէ պայման մինչեւ Զ ամբս վճարելոյ, չունի իշխանութիւն ուզել յառաջ ցան զպայմանն. եւ ինէ առնէ լրբութիւն եւ նեղէ, 'ի խնդրելն կորուսանէ եւ զգլուխքն:

Ճ. Ա. — Հարցումն. Է կարող հոգէրարձուն որ է 'ի վերայ որբոցն խնդրել վարձս յաղագս սննդեանն. Պատասխանի. Յորժամ գան 'ի կատարեալ հասակն, ապա խնդրէ. իսկ 'ի ժառանգութենէն, զոր ունին ոչ է պարտ խնդրել. եւ զայս ասէ հոգէրարձուն առ դատաւորն, եւ նորա իրաւամբքն խնդրէ 'ի կատարեալ հասակէն, եւ ոչ առանց դատաւորին յուցանելոյ:

Ճ. Բ. — Եթէ մեռանի մարդ առանց կտակի, եւ թողու ժառանգ (1) որդիս կամ դստերս եւ հանդիպի միում մեռանել 'ի նոցանէ, ժառանց կեն զնա իւր եղբարքն. եւ թէ մայրն կենդանի է (.) հաւասարէ (2) 'ի բաժինն:

(1) Թերլինի ձեռագրին ունի ժառանգութէ:

(2) » » » հաւասարի:

— 40 —

ՃԽԴ. — Ե՞ւ մի որդի է մարդոյ և մեռանի զկնի հօրն (,) հրաման տայ օրէնքս առնուլ մօր որդոյն Բ մասն, և հօրեղբարց և ոչ նորին որդի, ժառանգէ զամենայն մայրն, և քեռիքն եւ նոցին որդիքն ոչ մօտին 'ի ժառանգութիւնն, որչափ մայրն եւ հայրենի աղջն կան, ապա թէ չկան, գան 'ի ժառանգել քեռիքն, և թէ չառնու այր մայրն, ընդ որդին ժառանգէ, որպէս զրեցաք, ապա թէ առնու այր, չկայ 'ի ժառանգութիւն. այսպէս եւ քոյրքն ժառանգեն զիւրեանց հայրենիքն, թէ ոչ են պառեգած, իսկ եթէ հանած են, բերեն զպառութն խառնեն եւ ժառանգեն ընդ եղբարցն, և թէ մայրն հետ հօրն մեռանի եւ չպէ կտակ, ժառանգեն զստերքն ընդ մայրն, հետ եղբարցն

ՃԽԴ. — Մարդ վասն Աստուծոյ անուցանէ որբ եւ չկառ կուրատորութիւն, որ է վերակացութիւն նօմռով, եւ խնդրէ 'ի նմանէ կամ դատաւորն եւ կամ այլ ոք պարտք ոչ է իրաւացի մինչեւ կատարին հասակաւ, ապա թէ ունին որբքն հող կամ տուն, առնու պարտասէրն զայն եւ գործէ եւ վարձէ եւ զրէ այսպէս. Ես այս անուն որ առի զայս անուն մարդոյ՝ զանդաստան կամ զայդի, առ իս զրաւական այս զրովս վկայութեամբն, եւ ցանէ եւ ուտէ զմռուտքն, եւ որպէս խորհի առնէ, եւ մայ 'ի ձեռին նորա տունն եւ տեղն, մինչեւ լինին որբերն իս ամաց, եւ յետ այնը գան եւ խնդրեն զդրտեալն 'ի նմանէ որ առն, եւ հաւ ին զմռուտք տարեացն, զոր կալաւ եւ զվաշին, թէ լինի աւելի զարձուցանեն յորբերն, եւ թէ պակաս լմեցնեն որբերն

ՃԽԵ. — Հարցումն, եթէ են մարդոյ որդիք եւ զնաց մինն 'ի նոցանէ առնուլ դահեկան փոխ, կամ վասն վաճառականութեան, կամ յայլ պէտս եւ մեռանի որդին որ էառ, կամ փախստական լինի յայլ աշխարհ, ունի իշխանութիւն պարտատէրն ուզել 'ի նորին հօրէն զպարտն թէ ոչ:

Պատասխանի. Հրամայէ օրէնքս ոչ ինդրել 'ի յօրէն, եւ ոչ յեղբարցն, իսկ եթէ ցուցանէ, թէ հայրն կամ եղբարքն ունին յայն իրացն աւանդն, կամ այն որդոյն գտանի առ իւրենքն իրք առնու 'ի պարտքն. իսկ եթէ պարտկանն ոչ ունի ժառանգող եւ ոչ ստացւածո (,) զկնիկի փոխատուն:

ՃԽԶ. — Եթէ որդին կամ զուստրն գողանան 'ի ստացւածոց ծնողացն, կամ զգիր յիշատակի եւ վաճառեն. եթէ առ ինքն են որդիքն, կշտամբէ զնոսին, որք պարտեցին եւ առին 'ի նմանէ զայն (,) եւ թէ ի դրուցն եկն իրբեւ զողող եւ էառ, դատաւորին իրաւամբքն զարձուցանէ.

ՃԽԵ. — Որ ոք ժառանկէ յիւր հայրենի աղջականացն, եւ առնու զտուրսն կտակաւ (,) ընդ իշխանութեամբ հօրն է ժառանկութիւնն, եւ 'ի նորին կամսն, ապա թէ մօրն ազգականքն թողուն մանկանն ինչ կըտակաւ եւ տան 'ի հայրն, ոչ ունի իշխանութիւն պակասեցուցանել 'ի նմանէ, բայց թէ մեռանի առաջի նորա:

ՃԽԸ. — Եթէ զնէ մարդ աւանդ, եւ կրակ անկանի ըստ պատաճան մանն եւ այլէ, եւ ճշմարիտ է այս ազատ է 'ի վճարելոյ աւանդապահն, մանն զի առ կունն իւր կրակն զնոյն ճարակեաց. այս զիս եւ թէ զող վասն զի 'ի տունն իւր կրակն զնոյն ճարակեաց. այս զիս է պահօղն:

ՃԽԹ. — Եթէ աւթի մարդ 'ի պանդոկի եւ ունի 'ի հետն ուղարկ, էշ, եւ կամ պախրա եւ ծի, եւ տայ վարձ պանծոկապետին եւ ցոյ ցանէ զանասունն, թէ պատահէ գողանալ, հրամայէ օրէնքս պանտոկապետին վճարել զգինն, որչափ եւ արժէր. ապա թէ բաղում աւուրս երթ եւ եկ արար ընդ նոսա, եւ տայ միայն 'ի մանուկն պանտոկապետին եւ չպատահի հայրն, եթէ կորնչի, տայ զկէս գնոյն:

ՃԺ. — Իսկ եթէ թողու մարդ զպաստ իւր 'ի պանտոկն, եւ չաւանդէ յոք 'ի սպասաւորացն, իսկ թէ պատահէ կորուստ (,) մեղս ոչ ունի այնու պանտոկապետն (1). բայց միայն երգումն առնեն, զի չեն գիտակք. եւ ոչ պահող իրացն, եւ Քրիստոսի փառք յաւիտեանս ամէն: —

(1) Ստորագծուած բառերը թերլինի ձեռագրին մէջ են՝ «զկնիկի ինչ պանդու կտպանն»:

Հայութը այս վետքն ինչ և պատճ բռն ներ չկը — Ահա
մեն ուրբնուն շայդուն է պատճը անդասնիք և պատճ և մասն
ի և ներսուն պատճական մասք օմաք ոչ մեռու ի դր մասք
ուրբնուն և այս վետքն ու պատճը բայտաշխար նար ուրբնուն
ուրբնուն և դու ու ուրբնուն ու ուրբնուն Ահ մեռուն պատճ
ու նու ու ուրբնուն ի արտ ու ուրբնուն մասք յանուն
և ազգաբանուն անունիք մասք բայտ և առաջ քայլ պատճ
ու ուրբնուն ու ուրբնուն մասք մասք անդ պատճ
մասք մասք ու ուրբնուն պատճ մասք անդ պատճ — Ահա
մեռուն ու ուրբնուն պատճ պատճ մասք պատճ պատճ պատճ
մասք պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ
մասք պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ պատճ

Յառաջարանիս սկիզբն ըսած եմ, որ այս ձեռագրին գաղափարողն
եղած է հանրածանոթ Ոսկան վարդապետէ տարրեր Ոսկան մը, — Ոսկան
Տէր-Գէորգիան Յովհաննիսկանց Երեւանեցի, — առանց սակայն յայտ-
նելու թէ ո՞վ է այս անձնաւորութիւնը: Արդ իբրեւ ծանօթաւթիւն կա-
ւելցնեմ հոս, թէ յիշեալ գաղափարողը մեր մատենագրութեան մէջ ծա-
նօթ Ոսկան Գէորգիան Յովհաննիսկանց Երեւանեցին է, որ 1856-ին
Մոսկուայի մէջ հրատարակած է Սմբատ Գունդստապլի Տարեգրոց առա-
ջին տպագրութիւնը:

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ ԲԱՐԻՑ

- Անտիշն սոուս. առանց կարծեաց.
- Ագաւտի՛. մուրհա՛. յն. սոօթնու = սկանութիւն. դրաւական.
- Առաւաւչեայ. Տ. Ռիմոն.
- Բամբասել. ամբաստանել.
- Դիմոս. յն. օնցօս = ժողովուրդ.
- Դրախտ. արտ. այգի. պարսկերէն direkt = պարտէզ.
- Եպիտրայպօս. Տ. Պիտրոբոս.
- Զիսւլաստեկոս. յն. օչօլատիկօս = հսետոր. իմաստասէր.
- Կումաշ. թուրքերէն կոմաշ = կերպաս, ետօֆե.
- Կուրատորութիւն. վերակացութիւն. լատին. curator = վերակացու.
- Հոգէրաբձու. Տ. Պիտրոբոս.
- Հոռդ. ռոճիկ. յն. օծագա = վարձք, պարգեւ.
- Հգած տղայ. ընկեցիկ մանուկ.
- Մահր. վարձանք, առւար, տուար, տուար, տվար. փեսին կողմէ
հարսին տրուած նուէր: Իսկ հարսին կողմէ փեսին տրուածը կը կոչուի՝
պոոյզ: Արաբերէն mahr = օժիտ:
- Նաւմիկոս. յն. օօմիկօս = օրէնսդէտ.
- Նօմոս. յն. օնցօս = օրէնք.
- Պախրա. պախրէ, պաճար. արածերէն bakareh = կով. արջառ.
- Պիտրոբոս. եպիտրայպօս. հոգէրաբձու. յն. չուրտօտօս = խնամա-
կալ. tuteur.
- Պոման. պայման.
- Պոխտիմոն. յն. ոքօծուսոն = պատիժ.
- Պոոյզ. օժիտ. dot. Տ. և Մահր.
- Ռիմոն. առաւաւչեայ. նոր պարսկերէն րամոն = ռիմոն, դրա-
ւական, arrhes.
- Ստացեալ (որդի). (enfant) adoptif, հոգեզաւակ.
- Վարձանք. Տ. Մահր.
- Վզենակ. վնաս, dommages-intérêts.
- Վզենեկել, Վզենկել. վնասել, սուզանքի ենթարկել.
- Վզդեն. Տ. Վզենակ.
- Տըւար. Տ. Մահր.
- Տիաթիկ. յն. օւաթնու = կամկ.
- Տուար. Տուար, Տվար. Տ. Մահր.
- Քամոզ. գրգորէ, խառնակիչ.
- Քորիսկոպօս. քորեպիսկոպոս.

ପ୍ରକାଶ ମେନ୍‌ଟାରିଯମ୍‌ହୁଲ୍

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0221256

37.184